

تصمیمات کنفرانس

موسس ایکور

صفحه ۱۴

قطعه نامه های

هم بسته گی

صفحه ۱۴

سخنرانی پایانی

کمیته هیئت اجرایی

صفحه ۱۴

گامی مهم در وحدت جنبش جهانی کمونیستی

قطعه نامه بنیادگذاری ایکور (ICOR)

جنبش کمونیستی برای درآوردن نوع بشر از زیر یوغ مناسبات طبقاتی مبتنی بر استثمار و ستم و ناشی از آن و از بین بردن از خود بیگانه گی میان انسانها، تلاش می کند. از خود بیگانه گی ای که طی هزاران سال توسط طبقات حاکم به انسانهای کار و زحمت تحمیل شده و جنگ و خون ریزی، فقر و فاقه اکثر انسانها به دست مثنی افراد غرق در ثروت و مال و در به دری و خانه خرابی، به بار آورده است. جنبش کمونیستی به علاوه برای آشتی دادن انسان با طبیعت مبارزه می کند؛ طبیعتی که هم اکنون در اثر برخورد حریصانه، لاپابالی گرانه و تخریبی طبقات حاکم به مرحله ای از زنده گی اش رسیده

است که کل حیات موجودات زنده در معرض نابودی قرار گرفته است. پرواضح است که این دورنمای عالی که کمونیسم مدنظر دارد، بدون وحدت و هم کاری جهانی انسانهای مولد و آگاه و از جمله وحدت تشکلهای آگاه و پیشرو پرولتاریائی، میسر نخواهد شد. در این راستا بود که مارکس و انگلس - این رهبران عالی قدر طبقه ی کارگر و زحمت کشان جهان - ۱۶۳ سال پیش شعار «کارگران همه ی کشورها متحد شوید!» را رهنمون مبارزات طبقه ی کارگر قرار دادند. طبقه ای که بیش از پیش می رفت تا به متعدد ترین بخش انسانهای تحت استثمار و ستم در پیش رفته **بقیه در صفحه دوم**

۶ اکتبر ۲۰۱۰

کنفرانس جهانی به ابتکار «همهانگی و همکاری احزاب و سازمانهای انقلابی» تصمیم گرفت تا خود را به عنوان سازمانی انترناسیونال تأسیس کند. اسم این تشکیلات «همهانگی انترناسیونالیستی احزاب و سازمانهای انقلابی» (ICOR) است.

۱.

تأسیس ICOR متعاقب با چنین درکی است: وقت آن رسیده است که برای پاسخ متقابل به سرمایه مالی به هم پیوسته جهانی و در سطح بالائی سازمان یافته شده و سیستم جهانی امپریالیستی اش، چیز تازه ای به وجود آید - قدرت سازمان یافته **بقیه در صفحه ششم**

اساسنامه ایکور

سخنرانی گشایشی تشکیل کنفرانس ICOR (که توسط استفن انگل^۱ به نمایندگی از طرف گروه تدارکی بین المللی اجرا شد)

رفقای عزیز،

من به نمایندگی از طرف گروه تدارکی بین المللی و به عنوان همهانگ کننده اصلی موقتی در مرحله اولیه پروسه تدارکی، به گرمی از شرکت شما در کنفرانس پایه گذاری ICOR خوش آمد می گویم.

ما در اینجا به گرد هم آمده ایم برای برپائی تشکل بین المللی همکاری و همهانگ کردن فعالیت عملی احزاب و سازمانهای انقلابی به منظور حزب سازی و در مبارزه طبقاتی. ۷۶ سال بعد از انحلال انترناسیونال سوم ما مبادرت به برداشتن گامهای اولیه ای کرده ایم جهت تشکیل تشکل نوین بین المللی پرولتاریای انقلابی و تمام توده های ستم دیده که برای رهائی شان می جنگند. این پیش گامی جهت بالابردن سطح مبارزه علیه امپریالیسم جهانی لازم است، امپریالیسمی

که با روش نئوکولونیالی بی حد و مرز اش به استثمار و ستم در تعداد زیادی از کشورهای وابسته و ستم دیده ادامه می دهد. البته، این بدان معنا نبوده و نمی تواند تأسیس مجدد کمینترن باشد که بدور هسته اتحاد جماهیر شوروی به عنوان سنگر انقلاب پرولتاریای جهان شکل گرفته بود. هدف ایفای سهمی در تشکیل مجدد انترناسیونال انقلابی و جنبش طبقه کارگر با در نظر گرفتن آموزشهای گذشته و شرایط مشخص و وظایف کنونی و آینده می باشد. همهانگی کار احزاب و سازمانهای انقلابی فرا کشوری باید با کمک به از میان برداشتن پارچه پارچه شدن و اختلافات ایدئولوژیک - سیاسی، پشتیبانی از یک دیگر در مبارزه طبقاتی در هر کشور و تبدیل شدن به یک نیروی بسیار قابل **بقیه در صفحه سوم**

۶ اکتبر ۲۰۱۰

۱. پیش گفتار

«کارگران همه ی کشورها متحد شوید!» - این فراخوان مصرانه توسط کارل مارکس و فردریک انگلس در پایان مانیفست حزب کمونیست به عنوان رهنمودی برای مبارزه آزادی بخش پرولتاریای انقلابی سراسر جهان فرمول بندی شد. تکامل سیستم جهانی امپریالیستی به شدت متناقض است:

در حالی که انباشت عظیم ترین ثروتهای در تمام طول تاریخ صورت گرفته و پتانسیل هنگفت به درجه ای از رشد خود رسیده که امکان یک زندگی پر از رفاه، سالم و صلح آمیز برای تمام بشریت فراهم شده است، گرسنه گی و فقر بی امان در سراسر جهان در ابعاد بی سابقه **بقیه در صفحه هشتم**

گامی مهم ... بقیه از صفحه اول

ترین کشورهای سرمایه دای تبدیل شود. طبقه ای که تنها مالک نیروی جسمی و فکری خود بود و در این نبرد تاریخ ساز چیزی جز زنجیرهای اسارت برده گی کارمزدوری اش را از دست نمی داد. لنین در شرایط جدید تاریخی ناشی از تکامل نظام سرمایه داری به مرحله امپریالیسم و تجاوزگری آن به حقوق ملل عقب مانده، شعار: «کارگران همه کشورها و ملل ستم دیده جهان متحد شوید!» را در دستور کار کمونیستها و جنبش کارگری قرارداد.

تشکیل انترناسیونال اول کارگری در سال ۱۸۶۴ به همت مارکس و انگلس که با کارشکنی و تخریب آنارشیستها روبه رو شد؛ تشکیل انترناسیونال دوم سوسیالیستی در سال ۱۸۸۹ که اکثریت احزاب سوسیال دموکرات تشکیل دهنده اش بعد از شروع جنگ جهانی اول به موضع رفرمیستی - رویزیونیستی و نهایتاً سوسیال - شوونیستی و سوسیال - امپریالیستی در غلتیدند؛ تشکیل انترناسیونال کمونیستی در سال ۱۹۱۹ به همت لنین و احزاب سوسیال دموکرات انقلابی پس از پیروزی انقلاب کبیر اکتبر ۱۹۱۷ در روسیه که در بجنوحه ی جنگ جهانی دوم در سال ۱۹۴۳ موقتاً تحت فشار بورژوازی امپریالیستی منحل شد، از یک سو ثابت کرد که بورژوازی بین المللی تاجه حد مخالف سرسخت وحدت جهانی طبقه ی کارگری باشد و از سوی دیگر نشان دهنده ی تلاشهای مستمر طبقه ی کارگر آگاه جهان بود که برای انجام رسالت تاریخی اش نیاز به چنین ارگانی دارد.

اکنون در مبارزه علیه سرمایه ی جهانی، که در شکل انحصارات غول پیکر فراملی و با سیاستی نئولیبرالیستی خود را از نظر تمرکز سرمایه هرچه بیشتر متمرکز ساخته و با سیاستهای تهاجمی اش می رود تا جهان فقر را دوباره به زیر استعمار پست مدرنیستی خویش در آورد، رسالت تحقق اتحاد طبقه ی کارگر جهان به صورت ارجحیت درجه ی اولیه ای در آمده و این وظیفه به طور ویژه ای بردوش پیش روان این طبقه قرار دارد که با متشکل شدن در سطحی جهانی نمونه ی مثبتی را برای وحدت مبارزاتی جهانی طبقه ی کارگر فراهم آورند. فراموش نکنیم که در نبرد این دو طبقه ی جهانی است که سرنوشت بشر بالاخره رقم خواهد خورد: از بین بردن از خود بیگانه گی ناشی از استثمار کارمزدی و استقرار سوسیالیسم و

کمونیسم و یا اسیر شدن در بربریت نظام سرمایه داری جهانی که هر روز در برخورد به کارگران و زحمت کشان و ملل تحت ستم سبوعانه تر عمل می کند. لذا هیچ کمونیستی نمی تواند از این وظیفه ی تاریخی سرباززند و کنارگود نشسته نبرد سرمایه جهانی متشکل و نیروی کار غیرمتشکل جهانی را تماشا کند.

اما تاریخ وحدت کمونیستهای جهان پیوسته راه همواری را طی نکرده است. در نیمه ی دوم قرن بیستم، ناشی از تجارب منفی انترناسیونال سوم کمونیستی در برخورد به استقلال عمل احزاب کمونیست، به امر ایجاد انترناسیونال جدید، در مبارزه علیه امپریالیسم و مرتجهان جهان و افشاء و طرد رویزیونیسم مدرن در قدرت، کم بها داده شد. امری که هم راه با نفوذ این رویزیونیسم در رهبری احزاب کمونیست به تفرقه ی بازهم بیشتر جنبش کمونیستی و کارگری جهان دامن زد و امپریالیستها و بورژوازی داخلی در از بین بردن اردوگاه سوسیالیستی و فاسد کردن کامل احزاب رویزیونیستی به موفقیت بزرگی دست یافتند.

هر چند که از دهه ی ۱۹۸۰ به بعد تلاشهای در جهت وحدت احزاب و سازمانهای کمونیستی در تشکلهای کوچک جهانی صورت گرفت که ناشی از دیدگاههای تنگ نظرانه به وحدت انقلابی احزاب و سازمانهای کمونیست کمک نکرده و رشد چندانی نیافتند، اما تلاش برای ایجاد ایکور (ICOR = همکاری بین المللی احزاب و سازمانهای انقلابی در اکتبر ۲۰۱۰ و اعلام آشکار آن در ۱۶ اکتبر در برلن که همراه بود با راه پیمائی و تظاهرات در این شهر)، با در نظر گرفتن اوضاع کنونی تفرقه در میان احزاب و سازمانهای کمونیست و اتخاذ روشی انعطاف پذیر، گام مثبتی است به پیش در راستای متحد کردن آنها و جنبش کارگری در مبارزه علیه امپریالیسم و کلیه ی مرتجعین جهان به خاطر تحقق سوسیالیسم.

وقت آن فرا رسیده است که کلیه ی نیروهای کمونیستی جهان با جان و دل برای تقویت جنبش کمونیستی و کارگری، با پذیرش مواضع و اساسنامه ی ایکور به آن بپیوندند، تجارب منفی انشعاب گری های غیراصولی را که به امر مبارزه ی متحد کارگران و زحمت کشان لطمه ای جدی زده و می زنند، کنار بگذارند و شرایط را برای رسیدن به وحدت ایده نولوژیک - سیاسی بازهم عمیق تری فراهم سازند.

در ایران از این نظر، ما با دو جریان عمده

مدعی کمونیسم روبه رو هستیم:

تشکلهائی که به نوعی با توجه به اهمیت مبارزه مشترک جهانی، با تشکلهای موجود در دیگر کشورها کم و بیش در اتحادی جهانی قرار دارند، ولی از نظر جنبش کمونیستی داخل کشور، دچار سکتاریسم بوده و تنها خود را نماینده ی پیشرو پرولتاریا دانسته و بدین ترتیب به امر وحدت جهانی پرولتاریا صدمه وارد می کنند. مع الوصف این تشکلهای چنانچه بخواهند به امر انترناسیونالیسم پرولتری خدمت کنند، بیشتر از بقیه مستعد شرکت در ایکور می باشند. در میان این طیف، حزب رنجبران ایران پیوسته از وحدت جهانی و کشوری کمونیستها دفاع کرده و در این جهت از جمله در تاسیس ایکور فعالانه شرکت نموده است.

تشکلهای دیگری نسبت به امر حرکت در جهت ایجاد انترناسیونال کمونیستی بی تفاوتند و تلاش معینی در تبلیغات آنان در این راستا به چشم نمی خورد. اینان صرف نظراز ادعاهای شان، در عمل در مسیری گام برمی دارند که نهایتاً به سود تفرقه اندازی بورژوازی جهانی در جنبش کمونیستی و کارگری تمام می شود. در این ماجرا، رویزیونیسم راست و چپ چنان طویله ی اوژیاسی در نظرات نیروهای چپ ایجاد کرده اند که پاک کردن آن در بهترین حالت نیاز به زمانی طولانی دارد.

مع الوصف با خوشبینی پرولتاریائی، امید ما بر این است که نیروهای جنبش کمونیستی ایران با درس گرفتن از فعالیتهای چند دهه ی اخیر و بی ثمر ماندن فعالیت آنان در تاثیر گذاری روی جنبش کارگری و پیشبرد انقلاب پرولتاریائی، به تجدید نظری جدی در مواضع سابق شان پرداخته و متحداً برای تقویت جنبش جهانی کمونیستی به ایکور بپیوندند.

ما در این شماره «رنجبر» بخشهای عمده ی مواضع و تصمیمات کنفرانس موسس جهانی ایکور را در معرض دید خوانندگان «رنجبر»، می گذاریم.

ک. ابراهیم - ۱۱ نوامبر ۲۰۱۰

سخنرانی گشایشی... بقیه از صفحه اول

ملاحظه بین المللی هم راه شود.

بعد از انشعاب عمیق در جنبش کمونیستی بین المللی- با کنگره بیستم حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۵۶ به عنوان نقطه آغازین- جنبش انقلابی بین المللی و طبقه کارگر دچار سهمناک ترین عقب نشینی شد.

احزابی که زمانی از نیرومند ترین احزاب انقلابی طبقه کارگر بودند به منجلاب انحطاط رفرمیستی، احزاب بورژوائی در غلتیدند؛ تعدادی از سازمانهای انقلابی ناامیدانه منشعب و متلاشی شدند؛ خود جنبش انقلابی طبقه کارگر در کشورهای مختلف مطلقاً به حاشیه رانده شد و در نتیجه ضد کمونیسم ارتجاعی عمیقاً در میان توده ها رخنه کرد. مدت زمان زیادی سپری شد تا احزاب و سازمانهای انقلابی ثابت قدم باز عهده دار کوششی شدند که عمدتاً در حلقه اولیه خواهان همکاری و کمک به یک دیگر اند تا از این طریق اختلافات را به طور عینی برطرف کنند و به هم نزدیک شوند.

این فعالیتها از پایان دهه ی ۱۹۸۰ مقدمتا در سمینارها و کنفرانسهای بین المللی و مناظره های عمومی شروع شد.

در حال حاضر، در جنبش انقلابی بین المللی و جنبش طبقه کارگر شرایط برای برداشتن گام بزرگی به جلو، برای همکاریهای سازمان یافته بادوام در عمل فرا رسیده است.

تاسیس ICOR باید به سنگ بنای وحدت جنبش انقلابی بین المللی و طبقه کارگر تبدیل شود.

روند آگاهی مثبت یافتن در مورد لزوم انترناسیونال و همکاری عملی احزاب و سازمانهای انقلابی با تکامل های عینی پیشرفت نمود.

در دهه ی ۱۹۹۰، بعد از فروپاشی اتحاد شوروی و CMEA ی سابق (همکاری اقتصادی میان کشورهای سوسیالیستی - مترجم)، در اقتصاد جهان سرمایه داری یک صورت بندی جدیدی از تولید بین المللی بر اساس بازار آزاد شکل گرفت.

بر اساس گرایش کلی تولید سرمایه داری به سمت جهانی شدن، یک روند تمرکزی سابقه فرا مرزی، تقسیم کار سرمایه داری را به سطح جهانی شدن بالا برد.

این تحولات جوامع را در چارچوب جهان امپریالیستی به سمت تغییرات ژرفی سوق داد. بشریت تنها به تدریج با تأثیرات فراگیر این توسعه به مقابله پرداخت.

بیشترین تأثیرات را تجاوز مسلحانه علیه افغانستان و عراق در اغفال افکار عمومی داشت که به بهانه ی «جنگ علیه تروریسم بین المللی» توجیه کردند و بحران اقتصادی و مالی جهان در سال ۲۰۰۸، که عمق آن، وسعت آن و سرانحیبه مسیرش در تمام طول تاریخ سرمایه داری بی سابقه است. جهانی شدن بازارها، تولید و بازرگانی نیز تغییرات معینی را در مبارزه ی آزادی بخش طبقه کارگر و توده ها موجب شده است.

به موازات مبارزه طبقاتی در چارچوب ملی، گرایش بسیار نمایانی به مبارزه طبقاتی در سطح بین المللی، خود را تثبیت کرده است.
* مگر در ۱۵ فوریه ۲۰۰۳ نبود که تقریباً ۱۹ میلیون مردم سراسر جهان در ۶۶۰ شهر مختلف همزمان علیه تجاوز قریب الوقوع امپریالیسم آمریکا به عراق دست به تظاهرات زدند؟

* مگر مقاومت فعال شبکه بین المللی در ۱۰۰ کشور به خاطر نجات آب و هوای جهان نبود که در مقابل تخریب ظالمانه توسط امپریالیستها و انحصارات، در دسامبر ۲۰۰۹ در کپنهاگ خود را تثبیت کرد؟

* مگر اعتصاب فرا مرزی کارگران کشتی در اروپا در سال ۲۰۰۵ نبود که قانون آزاد کردن بنادر اروپا را به عقب راند؟
* مگر کشورهای آمریکای لاتین نبودند که نقشه تسلط آمریکا بر حوزة بازرگانی آزاد آمریکای جنوبی را در یک مبارزه متحد شکست دادند؟

* و درست همین اخیراً، از سال ۲۰۰۴ تا به حال، مگر مکرراً اعتصابات کارگری در شرکتهای کورپوراتیو اروپا به واقعیت نیانجامیده اند؟

به چه طریق دیگر مردم امکان دارند علیه فعالیتهای هماهنگ بین المللی انحصارات بین المللی و امپریالیستها از خود دفاع کنند، به غیر از این که مبارزه طبقاتی آنان را با کشورهای دیگر هماهنگ سازند؟

با بروز بحران اقتصادی و مالی جهان در سال ۲۰۰۸، دنیا مدیریت بحران جهانی ۲۰ کشور از بزرگترین کشورهای صنعتی بزرگ و انحصارات شان را نظاره کرد- مجموع تولیدات این کشورها ۹۰ درصد تولیدات داخلی دنیا است- که تا به حال بی نظیر می باشد.

برای جلوگیری از سقوط و اضمحلال سیستم مالی جهان، برای جلوگیری از فروپاشی غیرقابل کنترل اقتصاد جهانی و بیش از همه، جلوگیری از ناآرامی های بالقوه اجتماعی به عنوان زمینه ی برانگیخته شدن

انقلاب سراسری، بیش از ۲۴ هزار میلیارد دلار آمریکائی تا به حال در سراسر دنیا خرج شده و بودجه ملی تمام کشورها شدیداً غارت شده است.

البته، مدیریت بحران جهانی انحصارات رهبری کننده جهانی و دولتهای امپریالیستی فقط ماهیتی موقتی داشت تا این که دوباره رقابت سخت و بی امان همگانی در جست و جوی برتری بیشتر بر دیگران، جانشین آن بشود.

به علاوه، این یک حقیقت مسلمی است که بحران مدیریت جهانی شدیداً خطر ورشکسته گی دولت را تشدید می کند، که منجر به بحران یورو در اوایل ۲۰۱۰ شد.

یک چنین تلاش عظیم بحران مدیریت نمی تواند به دلخواه در هر زمانی تکرار گردد. زیرا، مجازاً امکان پذیر نیست که بار بی کران این بحران را با اراده خود به دوش توده های وسیع خالی کرد، بدون این که به طرز خطرناکی عدم ثبات عمومی نظام جهانی امپریالیستی را برای نیروهای حاکم تشدید نمود.

در هر جای جهان اعتراضات به شکل خاص مبارزه علیه انداختن بار سنگین این بحران به دوش توده ها در حال رشد است.

ولی در موارد زیادی، این هنوز بدون هماهنگی، خودبه خودی و بیشتر اوقات توسط رفرمیستها و اپورتونیستها صورت گرفته، که طبعاً اینان این مبارزات را در جهت تغییر جامعه بادیخود سوق داده، موفقیت آن را کم کرده و حتا به شکست می کشانند.

با گرایش رشد یابنده ی سیستم جهانی امپریالیستی به بحران، در آینده گرایش به بحران انقلابی نیز پدیدار گشته و رشد خواهد کرد.

توده های وسیع مردم، طبقه کارگر، دهقانان، دانش جویان و زنان باید خود را در مبارزاتشان، در طرز تفکرشان، در احساسشان و در فعالیتشان برای گذار به بحران انقلابی آماده سازند.

بدین منظور، آنها نیاز به وحدت بین المللی دارند که آنها را به یک نیروی شکست ناپذیری در مبارزاتشان علیه امپریالیسم تبدیل کرده و برای جامعه سوسیالیستی آماده کند.

وحدت پتانسیل انقلابی در سراسر جهان یک ضرورت عینی است- و هم چنین برای مبارزه طبقاتی در هر کشوری.

وقت آن فرا رسیده است که جلو تلاشی نیروهای انقلابی را بگیریم و مبارزه را علیه امپریالیسم تمرکز دهیم!

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!

رفقای عزیز!

طبیعتاً، مبارزه طبقاتی در هر کشوری حق تقدم را حفظ می کند.

این اساس سیاسی انترناسیونالیسم پرولتری است، چون که قدرت سرمایه داران و امپریالیسم در سطح ملی ودولتی به طور سازمان داده شده ادامه خواهد داشت.

با وجود کلیه ی ادغام و یک پارچه گی بین المللی و تمرکز یابی، جهان امپریالیسم دستگاه مشترکی برای قدرت ندارد.

این ضعف بنیادی آن است، که نمی تواند در چارچوب نظم جامعه سرمایه داری بر آن غلبه کند.

نیروهای متحد انقلابی باید بدانند چه گونه از تضادهای بین - امپریالیستی بهره برداری کنند تا سیستم امپریالیستی را تضعیف کنند و در این پروسه نیروی خود را تقویت بخشند.

باین حال، بدون اتحاد بین المللی، این ساده انگارانه است که بخواهیم طبقه کارگر و توده های وسیع هر کشوری مستقلاً بورژوازی کشورشان را بدون اتحاد بین المللی از پا در آورند.

آیا استراتژی و تاکتیک نبرد علیه «تروریسم»، برنامه مشترک طبقات حاکم نیست برای اینکه شدیداً و تاحد امکان مشترکاً، هرگونه تهدید مناسبات مربوط به قدرت شان را بدون استثناء در هر کشوری له کنند؟

با نظریه ی «سیاست داخلی جهانی»، امپریالیستها مداخله در امور داخلی کشورها در سراسر جهان و حق شان برای حمله نظامی، در صورت ضرور علیه خیزشهای انقلابی را توجیه می کنند.

در چنین شرایط استراتژیکی فقط با فشاری کردن روی مبارزه انقلابی مستقل در هر کشور، و هم زمان با آن امتناع از اتحاد و اتفاق بین المللی، مطمئناً راهی است که منتهی به شکست می شود.

مگر مارکس وانگلس دلیل شکست «کمون پاریس» را در آن ندیدند که پرولتاریای بین المللی برای کمک به برادران طبقاتی خود در پاریس از طریق حرکت های انقلابی در کشورهای خودی بپا نخواستند و در عوض به بورژوازی امکان دادند که خود را نهایتاً به صورت نیروی ضد انقلابی سازمان دهد؟

مگر نه این است که گسترش انقلاب جهانی پرولتاریائی بعد از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ شکست خورد، یا به خاک و خون کشیدن خیزشها و مبارزات انقلابی مختلف را ضد انقلاب به دلیل این که شرط لازم ذهنی در هریک از کشورهای امپریالیستی- مخصوصاً در آلمان- و علی رغم بحران

انقلابی ۱۹۱۸ - ۱۹۲۳، که هنوز نارس بود، به پیش برد؟

ما دیگر نمی توانیم اجازه دهیم که این اشتباهات تکرار شوند که نیروهای انقلابی، خیزشهای انقلابی و جنبشهای قهرمانانه ی آزادی بخش به دلیل انزوای ملی و نبود همبستگی بین المللی توسط ضد انقلاب جهانی سرکوب شوند.

به این دلیل، تشکیل سازمان بین المللی برای هماهنگ کردن کارهای عملی احزاب و سازمانهای انقلابی چیزی است که: رشد شرایط ذهنی برای مبارزه انقلابی آزادی بخش جهانی را به خاطر غلبه بر امپریالیسم سرعت می بخشد!

رفقای عزیز!

در ماه اوت ۲۰۰۷، در قطعنامه ای، ۲۱ تشکل تصمیم گرفتند دست به ایجاد یک سازمان جهانی جهت همکاری عملی احزاب و سازمانهای انقلابی بزنند.

از آن مان تا به امروز، در پروسه بحث منظم غیر مرکزیت یافته در آمریکای شمالی، آمریکای جنوبی، آسیا، آفریقا و اروپا تعداد زیادی از سازمانها درگیر این بحث شدند.

بیش از ۷۰ تشکل به طور سازنده در این بحث شرکت کرده و خودشان را به عنوان جزئی از پروسه شکل گیری می دانند، هر چند که تمامی آنها نتوانستند در این اجلاس شرکت کنند.

سازمانهای باز هم بیشتری در این بحث شرکت کرده اند و نظر مساعدی نیز دارند ولی هنوز نتوانستند تصمیم قطعی برای شرکت فعال خود در این پروسه شکل گیری سازمان جهانی بگیرند.

ICOR باید با آغوش باز به سایر انجمنهای مترقی، دموکراتیک و انقلابی دست همکاری دراز کند و نباید دچار اشتباه یک جانبه گری شود که خود را در رقابت با آنها ببیند.

البته، ما نباید در زمانی که شروع به ایجاد شکل سازمان داده شده انترناسیونالیسم پرولتری برتر می کنیم، هوشیاری خود را در مورد نیروهائی که در راه انقلابی تخریب می کنند و با وحدت نیروهای انقلابی درجهان مخالفت می کنند از دست بدهیم. ولی این امر با شک و تردید و ظن داشتن به یک دیگر و یا دعوا و منارعه برسر مسائل جزئی که بی جهت به جدائی ما و تضعیف صفوف انقلابی ما منتهی می گردد، کاملاً فرق دارد.

رویدادهای تاریخی مهم جهان برای بالغ شدن نیاز به زمان دارند.

* این امر شامل روندی برای به وجود آوردن اعتماد بین سازمانها ئی است که تا این تاریخ با یک دیگر کار نکرده اند.

* این امر شامل روندی برای همکاریهای عملی میان سازمانهای بسیار متفاوتی است که در هر کشوری تحت شرایط بسیار متفاوت مبارزه می کنند.

* این امر بیش از هرچیز شامل بحث صبورانه ایده ئولوژیک - سیاسی، انتقاد و انتقاد از خود جهت رسیدن به وحدت می شود.

ما مشترکاً به نقطه ای رسیده ایم که می توانیم اقدام به بنیاد گذاری این سازمان بین المللی به منظور تسریع و بهبود روند ساختمان و پیش روی آن با کیفیتی جدید بکنیم.

شک و تردیدهای بسیاری می بایست برطرف می شد تا بتوانیم امروز به بنیان گذاری این پروسه دست یابیم.

یکی از مهمترین نکات این بود که سازمانهای متعددی هنوز خود را در موقعیتی نمی بینند که در فعالیتهای بین المللی مشترک شرکت کنند.

علی رغم تمام محدودیتهای مادی، ایده ئولوژیکی و مالی تک تک تشکلهای این ایرادات جدی به هر صورت یک جانبه می باشند، چون که آنها در نظر نمی گیرند که دقیقاً اتحاد انترناسیونالیستی نفع فوق العاده ای را برای این تشکلهای دربر خواهد داشت.

حال آنها با توجه به تجارب شکست سازمانهای مختلف متعددی، می توانند مستقیماً از کمک مادی بهره مند شوند و هم چنین از این طریق بر ضعفهای خود چیره گردند.

احتیاط های دیگر این تشکلهای مربوط اند به این مسئله که چگونه چنین اتحادی می تواند با موفقیت هم راه شود، تا زمانی که وحدت نظر در مورد تمام مسائل ضروری ایده ئولوژیک- سیاسی هنوز تحقق نیافته است.

با این که رسیدن به وحدت ایده ئولوژیک - سیاسی به طور تدریجی لازم است، عمل مشترک، مبارزه مشترک در مورد تعدادی از مسائل اصلی وابسته به آن نیست که در تمام مسائل اصلی توافقی وجود داشته باشد.

آیا ما همگی تجارب بسیار و مختلفی در زمینه اتحاد عمل و سیاست جبهه واحدی در پراتیک انقلابی خود نداریم؟

آیا هرگز ما از افراد مختلفی که در تظاهرات ضد فاشیستی و سایر فعالیتها شرکت می کنند در مورد جهان بینی های مختلف و نظرات سیاسی آنان قبل از کار مشترک عملی با آنها، سؤال می کنیم؟

هیچ اعتصابی را نمی توان در کارخانه ای سازمان داد چنان چه ما اختلافات ایده ئولوژیک - سیاسی را کنار نگذاریم تا بتوانیم با هم مبارزه را برای خواستهای

اقتصادی و سیاسی به پیش ببریم. برعکس، تجربه نشان می دهد که پراتیک انقلابی مشترک کمک می کند تا اختلافات ایده نولوژیک - سیاسی برطرف شوند.

وحدت و مبارزه اضداد یک اصل دیالکتیکی است که هر انسان انقلابی اگر نمی خواهد در پڑمردگی انزوای خود قرار گیرد، باید آن را خوب یاد بگیرد.

سازمانهای درگیر در روند ICOR علی رغم تمام اختلافات عقیدتی شان در مورد جهان بینی یا تحلیل سیاسی و موضوعات برنامه ای در مورد مواضع اساسی مهم با هم توافق دارند.

توافقی مابین همگی وجود دارد که سیستم جهانی امپریالیست، ریشه کلیه مسائل حل نشده بشریت است.

که فقط با چیره شدن بر سیستم جهانی امپریالیست است که می توان مسائل بشریت را حل کرد.

این یک درک عمومی است که راه حل این معضل از طریق انقلاب باید صورت گیرد؛ قدرتهای کهنه باید سرنگون گردند و ساختارهای آنان باید با ساختارهای دیکتاتوری پرولتاریا و قدرت خلق جایگزین گردند.

در اسناد خود ما باید تعریفی دقیق از این وحدت بنیادی داشته باشیم بدون از دست دادن دیدگاه مان در مورد این که هم چنین، هنوز درصدی از مسائلی موجودند که از نظر اختلافات ایده نولوژیک- سیاسی حل نشده اند، که باید امروز هر چه بیشتر آنها را کنار بگذاریم و فقط قدم به قدم راه را برای ساختمان ICOR هموار سازیم.

ما باید این حرکت را در این جا و با سازمانهایی کاملاً متفاوت انجام دهیم:

با احزاب انقلابی پخته ای با ده ها سال تجربه، نفوذ در میان توده ها و تجربه در مبارزه انقلابی طبقه کارگر.

با احزاب بزرگ و احزاب کوچک.

با احزاب کشورهای سابق سوسیالیستی که با انحطاط کشورهای سوسیالیستی سابق تحت شرایط اعاده سرمایه داری زیسته و پوچی رویزیونیسم را تجربه کرده اند.

با احزاب به تازه گی شکل گرفته بر اساس بازشناسی ای که مبارزه طبقاتی انقلابی بدون پیشروان انقلابی نمی تواند به پیروزی برسد. و در حد اقل، احزاب و سازمانهای انقلابی به خاطر اختلاف نظر ایده نولوژیک - سیاسی با یکدیگر متفاوتند که شاید ریشه اش به خصوص در جهان بینی، تاریخ و یا اقتصاد اجتماعی آنها نهفته باشد.

احترام متقابل به تفاوتهای ایده نولوژیک- سیاسی و نظری، شرایط مختلف، صلاحیتهای تجربه، هم چنین کیفیت کار، احترامی که باید بدست بیاوریم، اگر می خواهیم به گرد هم بر اساس برابری جمع شویم، اگر می خواهیم تبدیل به یک نیروی مشترک بین المللی شویم.

هم کاری با یکدیگر با احترام متقابل بر اساس برابری- بدون مرکز انقلابی نیرومندی مثل دورانی که اتحاد جماهیر شوروی بود - این تنها شانس به دست آوردن یک وحدت انقلابی است که بتواند امکان این را داشته باشد که تبدیل به نیروئی برتر از امپریالیسم گردد.

لازم به گفتن نیست که آن چه را که ما خواهانش هستیم تنها از طریق این بنیاد می تواند به وجود آید.

این حرکت ما تنها می تواند علامتی به سازمانهای انقلابی بدهد که از این منافع مشترک جمع پشتیبانی کنند تا ایده همکاری سازمان داده شده بین المللی به واقعیت بپیوندد.

پروسه همکاری در تعدادی از سئوالات اساسی، پیشرفت همکاری در تمام موارد ضروری، گامی سخت و درازمدت است، که به یک اعتماد بزرگ متقابل نیاز مند است و نباید دست کم گرفته شود.

به علاوه این امر مورد حمله دشمن طبقاتی قرار خواهد گرفت، دشمنی که البته راههای ارتباطی و حمل و نقل بین المللی را نیز کنترل می کند، و به تنهایی از این طریق می تواند تأثیری اندازه ای در هم کاری ما به عمل آورد.

درخواست ویزا در مورد هر نشست باید داده شود، برای هر ای میل بایستی از مجرای تارنمایی، سرویس پست الکترونیکی یا تلفن استفاده کرد، که توسط طبقات حاکم کنترل می شوند.

جنگ علیه به اصطلاح «تروریسم» عمدتاً در خدمت ممانعت از فعالیت انقلابی قرار می گیرد.

همچنین به چیزی که نباید کم بها داده شود محدودیت منابع درآمد مالی و سازمانی است که مانع شرکت بسیاری از سازمانها می گردد، به خصوص از آفریقا، آمریکای لاتین و آسیا.

علی رغم این مشکلات ما قادر شده ایم که امروز این اجلاس بنیان گذاری را تشکیل داده و در واقع در این گروه به گرد هم آیم. بخش عمده ساختمان ICOR هنوز در مقابل ما قرار دارد. باوجود این، ما باید بیشترین احزاب و سازمانهای مختلف را عمدتاً در

سطح قاره ای و منطقه ای متحد سازیم و همکاریهای عملی واقعی را در حزب سازی و مبارزه طبقاتی سازمان دهیم.

این وظیفه عمده کمیته های همکاری قاره ای و منطقه ای خواهد بود، که نیاز به رفقای با کیفیت و خواست کلیه شرکت کنندگان در این همکاری دارد که با دل و جانشان و با روحیه همبسته گی در آنها شرکت کنند.

مطمئناً ما فقط پیروزی نخواهیم داشت، بلکه هم چنین متحمل شکست هم خواهیم شد، و شاید هم مجبور به عقب نشینی و نومیدی شویم.

این درماهیت اشیاء نهفته است که به استحکام و توانائی نسبی ما بستگی دارد.

با شور و شوق انقلابی مان، با اعتقاد راسخ به دیدگاههای بنیادی مان و با تهور و پشتکارمان ما باید به تدریج مشکلات این همکاری را درک کنیم و یک دیگر را در انجام این کار پشتیبانی کنیم.

ما باید این احساس با یک دیگر بودن را که برای ما تازگی دارد رشد دهیم.

این یک مرحله نوین انترناسیونالیسم پرولتاریائی است که در آن هر تشکل نه فقط خود احساس مسئولیت برای مبارزه طبقاتی و حزب سازی در کشور خود می کند، بلکه به همان طریق برای مبارزه طبقاتی و حزب سازی در آفریقا،

آمریکای شمالی و جنوبی، آسیا، اروپا و استرالیا، و درکشورهائی که هرگز در آنها نبوده ایم و شاید هم خیلی کم درموردشان می دانیم، احساس مسئولیت کنیم.

تمام نکات ذکر شده نیاز به پروسه دگرگونی خود ودوری جستن از کلیه عاداتهای بخرنج و پیچیده کهنه است، بدون لغزش و عدم پایبندی به اصول و بدون اپورتونیسم و سکتاریسم.

ما باید مشترکاً این پروسه را نیز در مورد بحث قرار دهیم، آن را ارزیابی کنیم و با انتقاد و انتقاد از خود مکرراً نتیجه گیری کنیم.

این منازعه باید از طریق شرکت در بحث فرهنگ پرولتاریائی صورت گیرد.

البته، با در نظر گرفتن این که هنوز به طورکلی احزاب و سازمانها به اندازه کافی رشد نکرده اند، امروز ما نمی توانیم کار انترناسیونال را تا درجه زیادی بدون بار سنگین نهادن به روی دوش نیروهای خود، گسترش دهیم.

به همین دلیل ما باید اصل متمرکز ساختن نیروهای خود را خوب فرا گیریم و پروژه های خود را در یک پروسه تدریجی و منظم توسعه دهیم.

کارگران همه کشورها متحد شوید!

موج عظیم ضد کمونیستی و ضد انقلابی شد. هم چنین، بروز گرایشات سکتاریستی و آنارشستی به جنبش جهانی کمونیست و تا حدودی به جنبش کارگری صدمه زد. به هر حال، خطر عمده در حرکت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به جلو همانا نفوذ رفرمیسم و رویزیونیسم در جنبش کارگری و توده ها بوده و هست.

با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در شروع دهه ی ۱۹۹۰، رویزیونیسم مدرن مرکزیتش را از دست داد. در دهه ی ۹۰، بورژوازی امپریالیستی توانست از این شرایط به نفع خودش و در حملات ضد کمونیستی اش در سراسر جهان استفاده ببرد. ضعیف شدن سنگر رویزیونیستی اتحاد شوروی، فاکتور مهمی برای قیام جدید در مبارزه برای سوسیالیسم در سراسر جهان گردید.

پرولتاریای نیرومند چند میلیاری در سراسر جهان، در اتحاد با توده های وسیع، نهایتاً قدرت برتری نسبت به امپریالیسم می باشند، چنانچه این نیرو، مبارزه را در سطحی بین المللی برای آزادی اش سازماندهی کند و نقش رهبری کننده خود را در مبارزه مردم برای آزادی ملی و اجتماعی ایفا کند.

۲.

در مرحله امروزی امپریالیسم با نیروهای تولیدی بسیار رشد کرده و از نظر بین المللی کاملاً مرتبط به هم، شروط لازم مادی برای سوسیالیسم به سطح بسیار بالائی از رشد و توسعه رسیده است.

همزمان، تحت دیکتاتوری سرمایه مالی جهانی، نیروهای ویران گر مخربی در حال تأثیر گذاری هستند:

* در کشورهای که توسط امپریالیسم غارت و سرکوب شده اند، با غارت ثروت این کشورها فقر توده ها، تهدیدهای نظامی علیه هرگونه حرکت انقلابی، تخریب محیط زیست، گرسنه گی و تبعید در حال رشدند.

* حتی در کشورهای کاملاً توسعه یافته سرمایه داری، رشد بی اندازه استثمار توأم است با رشد فقر توده ها و از میان برداشتن و بی مصرف کردن حقوق دمکراتیک بورژوازی و آزادی و حتی فاشیستی کردن دستگاه دولتی.

* بورژوازی امپریالیستی تهدیدی است دائمی به حق حاکمیت و تمامیت دولت - ملتها. این وضع کشورهای امپریالیستی را به سوی نظامی گری در سیاست خارجی سوق داده که فقط بندرت می تواند توسط ماموران سازمان ملل و کمک رسانه ای انسانی پوشیده بماند.

* رقابت امپریالیستها، خصوصاً امپریالیستهای عمده قدرت مند، به طور دائم خطر

قطعه نامه ... بقیه از صفحه اول

شده جنبش انترناسیونالیستی انقلابی طبقه کارگر و توده های وسیع، در مرحله تازه ای از هم آهنگیها و هم کاریهای فرا - مرزی در فعالیتهای عملی.

امپریالیسم با سیستم جدید نئوکولونیالیسم اش می تواند به موجودیتش فقط در حالت توسعه مستعد بحران که به طور قابل توجهی موجودیت بشر را به مخاطره می اندازد، ادامه دهد. این حقیقت در بحران اقتصادی و مالی جهانی سال ۲۰۰۸، بحران ساختاری سیستم تولیدی و تجدید تولید سرمایه داری، بحران بدهی ها، بحران جهانی محیط زیست، رشد از بین رفته گی خانواده پرولتاریا و توده های وسیع، بحرانهای سیاسی، ولی هم چنین، رشد تهدید جهانی جنگ، افزایش تجاوزات امپریالیستی، و درگرایش کلی امپریالیسم به واکنش و فاشیسم خود را نشان می دهد.

سرمایه داری هیچ آینده ای ندارد که به طبقه کارگر و توده های سراسری دنیا عرضه کند. بنابراین، ICOR کلیه انقلابیون جهان را برای پیوستن به هم بدرکی که توسط لنین بیان شد: «طبقه کارگر بدون تشکل هیچ است و با تشکل همه چیز». (لنین، ۱۹۱۳، «اتحاد طبقه کارگر»)، فرا می خواند.

ICOR دست آوردهای جنبش سازمان داده شده انقلابی انترناسیونالیستی طبقه کارگر را ادامه می دهد که از جمله شامل حرکت انقلابی بزرگ کمون پاریس در سال ۱۸۷۱، انقلاب پیروزمند روسیه در اکتبر ۱۹۱۷، انقلاب چین از ۱۹۴۵ تا ۱۹۴۹، مبارزه انقلابی آزادی بخش برای واژگون سازی نظام کهنه استعمار و عروج کمپ سوسیالیستی بعد از جنگ جهانی دوم می گردد.

مبنای ICOR بر اساس تجارب غنی نمونه تاریخی شکل بین المللی سازمانی مانند انترناسیونال اول، دوم و سوم می باشد. این سازمان بین المللی شرایط امروزی، ضرورتها و امکانات را برای چنین اتحادی در نظر می گیرد. این سازمان بین المللی شعار انقلابی بزرگ، «کارگران تمام کشورها متحد شوید!» کارل مارکس و هم چنین شعار «کارگران تمام کشورها و خلقهای تحت ستم متحد شوید!» لنین را در پراتیک پیاده می کند.

خیانت رویزیونیستی با شروع آن در کنگره بیستم حزب در اتحاد شوروی در سال ۱۹۵۶، بزرگترین شکستی بود که به جنبش کمونیستی و طبقه کارگر تا به حال تحمیل کرده و باعث جدائی در ابعادی بی سابقه شد. استقرار مجدد سرمایه داری منجر به ایجاد

حتی در این کنفرانس پایه گذاری ما به خاطر ضرورت باید خود را در بحث و تصویب اسناد پایه ای و مواد بنیادی و هم چنین به کارگیری کادرهای لازم برای ساختمان انترناسیونال محدود کنیم.

لازم به دادن قطعه نامه های بی شماری نیست که ما هنوز قادر به پر کردن مفاد آن تحت شرایط کنونی نیستیم.

جدا کردن تئوری از پراتیک یکی از معایب بزرگ سیاستمداران خرده بورژوازی است که علاقه مند دادن نوشته ها و قطعه نامه های فراوان اند ولی حتی قادر به شروع به عملی ساختن آنها هم نیستند.

از همین شروع کار ما نباید گرفتار این عادت بشویم و واقعاً کارهایی را انجام دهیم که تعهد به انجامشان داده ایم.

ما باید از ابتدا این اصل را راه نمای خود قرار دهیم.

بزرگ ترین قدرت متقاعدکننده پیوسته از وحدت تئوری و پراتیک برمی حیزد.

تمرکز نیروها به ما کمک خواهد کرد که وظائف واقع بینانه ای را تنظیم کنیم که بعداً می خواهیم با تمام عزم، انضباط و اعتبار انجام دهیم.

چشم اندازهای ICOR خوب هستند و پتانسیل آن پایان ناپذیر.

نکته این جاست که این چشم اندازها را مادیت بخشیم.

این علاقه مندی مشترک، باید در این کنفرانس بنیادی نشان داده شود.

به پیش با ICOR!

مرگ بر سیستم جهانی امپریالیسم!

پیش به سوی سوسیالیسم!

کنفرانس موسس هم اکنون گشایش می یابد.

رهبان حزب مارکسیست - لنینیست آلمان

به تارنما های اینترنتی

حزب رنجبران ایران

مراجعه کنید و نظرات

خود را در آنها منعکس

کنید!

جنگ جهانی را دامن می زنند و کشمکشهای مسلحانه منطقه ای را به منظور تقسیم مجدد جهان هدایت می کنند.

* شیوه تولید سرمایه داری امروز دنیا را با فاجعه ی جهانی محیط زیست مواجه ساخته که می تواند زندگی بشریت را در آینده نزدیکی غیر ممکن سازد.

* آینده کودکان و نوجوانان توسط امپریالیسم به غارت برده شده و انبوه زنان جهان گرفتار استثمار و ستم مضاعف اند. زنان در کشورها ئی که توسط امپریالیسم مورد ستم هستند اغلب اوقات هم چنین به طور ویژه تحت تبعیض ملی و مذهبی نیز قرار می گیرند.

خواست و جست وجوی یک جامعه ای را از استثمار و ستم باید تبدیل به نیروئی شود برای تغییر دادن و غلبه بر جامعه ای که مبتنی بر مضرات پایه ای نظام جهانی امپریالیسم است.

کنفرانس ICOR از ضرورت عملی برخاسته است تا از طریق رشد دادن مبارزه انقلابی آزادی بخش علیه امپریالیسم و به خاطر سوسیالیسم بر بی ثباتی سیستم جهانی امپریالیسم غلبه کند.

ساختمان و تقویت احزاب انقلابی در هر یک از کشورها فاکتور تعیین کننده ای است برای حرکت نوینی به پیش در مبارزه برای سرنگونی امپریالیسم و ساختمان سوسیالیسم. این مبارزه شامل ایجاد اشکال و برنامه های بیشتر سازمان یابی برای مبارزه مشترک توده ها در سطح ملی، منطقه ای و بین المللی می شود.

این چالش تاریخی برای همکاری، هماهنگی و انقلابی کردن مبارزات فرا - مرزی که در سراسر جهان در حال خروشیدن است بیش از هر زمان دیگری ضرورت یافته است.

۳.

نظر به این که

* بسیاری از احزاب و سازمانها خواهان توسعه همکاری و هماهنگی مابین خود بر اساس حقوق مساوی هستند؛

* توده های مردم و بخش مرکزی پرولتاریای صنعتی به طور روز افزونی پی می برند که تقسیم شدن بین ملتهای مختلف باید برطرف گردد، که در واقع می توان آن را در شروع مبارزات فرا - مرزی مشاهده کرد؛

* تعداد زیادی از اشکال سازماندهی های انقلابی انترناسیونالیستی (کنفرانسها، فورومها و پلتفرمها) هم اکنون پدیدار شده اند؛

* شعارهایی مثل «کارگران تمام کشورها متحد شوید!» و همچنین «کارگران تمام کشورها و مردم ستم دیده متحد شوید!»

تنها می تواند از طریق اشکال سازمانی انترناسیونالیستی به واقعیت منجر گردند؛

* از نظر شرایط اجتماعی و فرهنگی مبارزه طبقاتی مختلفی در هر یک از این کشورها و هر یک از این سازمانها موجود است؛

* مسئولیت آماده شدن و انجام انقلاب بسته گی به احزاب و طبقه کارگر و جنبشهای توده ای این کشورها دارد؛

* هنوز اختلافات ایده ئولوژیک - سیاسی فراوانی در میان انقلابیون جهان موجود است؛

* فعالیت مشترک سازمان داده شده انقلابی نمی تواند منتظرماند تا تمام این اختلافات برطرف گردند؛

ICOR خود را به عنوان بخشی از این جریان موظف می داند هم بسته گی را بر اساس اتحاد انقلابی انترناسیونالیستی و جنبش طبقه کارگر ترویج کند.

بر اساس توافق حداقل و روشن ایده ئولوژیک - سیاسی، این سازمان برای این که به شالوده های وحدت حرکت انقلابی از نظر محتوایی عمق و وسعت بخشد یک پروسه ای از بحث زنده و روشنی را اتخاذ می کند.

کنفرانس موسس اعلام می دارد که ICOR پی گیرانه سیاست درهای باز را به سمت احزاب و سازمانهای انقلابی و دیگر اتحادیه های بین المللی تعقیب می کند.

پی آمد عمده عبارت است از هم آهنگی و هم کاری در متشکل ساختن مبارزه طبقاتی و هم بسته گی عملی.

این سازمان اتحاد و هم کاری نزدیک با دیگر اشکال سازمانهای مترقی بین المللی در جهان را طلب می کند و صریحاً خود را رقیب آنها نمی داند. این سازمان یک کیفیتی تازه ای برای وحدت احزاب و سازمانهای پرولتاری و انقلابی سراسر جهان ایجاد کرده و تأیید می کند.

۴.

وحدت کنفرانس موسس در مورد هدف استراتژیک غلبه یافتن بر سیستم جهانی امپریالیستی و ایجاد روابط اجتماعی سوسیالیستی، بنیادهای ایده ئولوژیک - سیاسی ضروری را برای همکاری متقابل فراهم می کند:

* پذیرش ضرورت دگرگونی انقلابی شرایط اجتماعی سرمایه داری/امپریالیسم با هدف استقرار جامعه سوسیالیستی و لزوم برقراری دیکتاتوری پرولتاریا به عنوان دموکراسی برای توده های وسیع و سرکوب برای دشمنان مهلك آزادی بشریت از استثمار و ستم؛

* کشیدن خط روشن با رویزیونیسم، ترسکیسم و آنارشیزم و هر شکل ضد

کمونیزم مثل حملات خصومت آمیز و کارزار لکه دارکردن نوع بورژوائی علیه به اصطلاح «استالینیسم» یا «مائوئیسم» و دیکتاتوری پرولتاریا.

۵.

کنفرانس موسس مقرر می دارد که اصول سازمانی آن مبنی بر توافق در هم آهنگی و هم کاری احزاب و سازمانهای خودمختار و مستقل و متکی به خود است.

در مورد رأی دادن به اسناد اساسی، کنفرانس مایل است که در مورد آنها بر اساس رضایت و توافق عمومی تصمیم بگیرد. مسائل ایده ئولوژیکی اصولی و موضوعات اساسی سیاسی در معرض اخذ رأی قرار نمی گیرند. مع الوصف، در مورد مسائل ناشی از ضرورت عملی، در مورد اسناد بنیادی و بعد از یک بحث جامع، محترم شمردن اختلافات ایده ئولوژیک - سیاسی، تصمیم اکثریت می تواند مورد قبول واقع گردد. برای این منظور حد اقل ۸۰ درصد از رأی نمایندگان حاضر لازم است. تمام قطعنامه ها در مورد امور جاری توسط اکثریت ساده می تواند اتخاذ گردد. تساوی رأی ها مورد قبول قرار نمی گیرند.

هر سازمانی خودش تصمیم می گیرد که از کدام پروژه و کدام فعالیت پشتیبانی کند. این سبک کار ارتباط دارد به اصل قابلیت اطمینانی برای انجام وظائف پذیرفته شده با احساس مسئولیت تام برای پیاده کردن آن تصمیم به طور مشترک در پراتیک.

تأکید روی هم کاری و کمک متقابل در مبارزه طبقاتی و در حزب سازی انقلابی در هر یک از کشورها گذاشته می شود.

ICOR در سطح جهانی، قاره ای و منطقه ای در وظائف اصلی عمومی و همچنین در پروژه های واحد برنامه ریزی شده برای مدتی محدود، هم کاری می کند.

ایکور هم آهنگی را به منظور رسیدن به توافق در روندها و فعالیتهای مختلف، و هم چنین هم کاری در مورد پروژه های مشترک و وظایف عملی مبارزاتی را به انجام می رساند.

این مبتنی است بر احترام متقابل و احترام به حق تصمیم گیری مستقل تشکلهای عضو و عدم دخالت در امور داخلی تشکلهای.

این مبتنی است بر فرهنگ پرولتاریائی بحث نظری، رشد تفاهم و به کارگیری فعالیت مشترک.

کارگران همه ی کشورها متحد شوید!

کارگران همه ی کشورها و خلقهای ستم دیده متحد شوید!

کارگران همه کشورها و ملل تحت ستم متحد شوید!

ای بشریت را تهدید می کند. رشد کمی طبقه کارگر در سراسر جهان و پیش رفت باروری کار، با تباهی موجودیت دهقانان به میزانی عظیم، بی کاری انبوه و یا نیمه بی کاری هم راه شده است. در حالی که، پیش رفت در علم و تکنیک می بایستی برای مدتها هم آهنگی ما بین بشریت و طبیعت را امکان پذیر می کرد، تغییرات فاجعه بار در محیط زیست بنیاد هستی بشریت را به مخاطره انداخته است.

در گذشته چنین شرایط مناسب و آماده ای برای نشو و نمای سوسیالیسم هرگز به اندازه امروز فراهم نشده بود. در عین حال، مستعد بحران بودن سیستم جهانی امپریالیسم گرایش است که موجودیت بشر را به زیر سؤال می برد. خطر تاخت و تاز جنگ امپریالیستی طی ده ها سال بار سنگینی بر دوش بشریت نهاده است؛ بحران جهانی محیط زیست بنیادهای موجودیت بشریت را تهدید می کند؛ زوال زنده گی خانواده ای توده ها، خصوصاً وضعیت زنده گی زنان و کودکان در سراسر جهان به شدت روبه وخامت است. ثمره استثمار بی حد میلیاردها انسان، بحران اقتصادی و مالی سال ۲۰۰۸ را به وجود آورد که دنیا را به لرزه در انداخت.

تمام این واقعیت‌های کنونی به روشنی فریاد می زنند که سیستم نوینی که نیروهای تولیدی در آن به نفع بشریت به کار گرفته شود، می بایستی جای گزین سیستم پوسیده سرمایه داری گردد. توده های وسیع مردم جهان حاضر به سرفروود آوردن در برابر بربریت سرمایه داری نیستند! سیاستهای ضد بشری سرمایه مالی بین المللی، تمایل انقلابی بشریت برای جامعه ای خالی از استثمار، ستم، تهی دستی، تخریب محیط زیست و جنگ و این که چشم اندازی را برای آینده جوانان نوید می دهد، به چالش می کشد.

با فروپاشی اردوگاه سوسیالیسم از طریق رویزیونیسم، جنبش طبقه کارگر به سخت ترین شکست در تاریخش تن در داد. برای ده ها سال جنبش انقلابی بین المللی در شکست طلبی عمیق تر از قبل غوطه ور شد و انحلال طلبی، انشعاب و تجزیه را در میان صفوف خود رواج داد.

علی رغم تمام اینها، بسیاری از احزاب و سازمانهای انقلابی آماده گی برای ساختمان حزب از خود نشان دادند و مبارزه را برای آزادی ملی و اجتماعی پیش بردند. این پی گیریها، استنتاجات و تجارب گوناگونی را در ساختمان احزاب و سازمانهای مارکسیستی-لنینیستی نوین، رشد توانائی برای رهبری

مبارزه طبقاتی و شروع هم کاریهای بین المللی فراهم ساخت.

بدین سان، زمان برای مرحله تازه ای از هم کاریهای انقلابی برون مرزی بین المللی و جنبش طبقه کارگر و پیش روی جبهه متحد انترناسیونالیستی علیه امپریالیسم فرارسیده است.

ما نیاز به یک شکل سازمانی برای هم کاری و هم آهنگی بین المللی فعالیتهای انقلابیهای جهان در ساختمان انقلابی حزب و مبارزه طبقاتی داریم.

کنفرانس بنیادگذار ایکور بینش لنین، رهبر درخشان و با استعداد اولین کشور سوسیالیستی جهان که معتقد بود انترناسیونالیسم پرولتاری فقط می تواند در اشکال ضروری سازمانی تحقق یابد را دنبال می کند:

«سرمایه یک نیروی بین المللی است. برای مغلوب ساختنش، یک پیمان انترناسیونالیستی کارگری، یک برادری انترناسیونالیستی کارگری لازم است.» (منتخب آثار لنین، چاپ چهارم، ناشر چاپ، مسکو، ۱۹۶۵، جلد ۳۰، صفحات ۲۹۱ تا ۲۹۷) «نامه به کارگران و دهقانان اوکراین در مورد پیروزی بر دنیکین ۱۹۲۰».

ایکور احزاب و سازمانهای مختلفی را با حقوق مساوی متحد می سازد. این احزاب و سازمانها از نظر تعداد اعضاء، تجارب عملی، سازمانی و سیاسی، ریشه ایده نولوژیکی شان از نظر تاریخی، وظایف استراتژیکی و شرایط اجتماعی-اقتصادی بسیار متفاوتند. آنها باید با احترام متقابل هم کاری کنند و از یک دیگر در مبارزه مشترک بیاموزند.

برای تحقق این هدف، کنفرانس بنیان گذار ایکور اساسنامه زیر را تصویب نمود:

۲. اسم

هم آهنگی انترناسیونالیستی احزاب و سازمانهای انقلابی (ICOR)

۳. ساخت

الف. کنفرانس جهانی

۱. عالی ترین ارگان ایکور کنفرانس جهانی نماینده گان تمام احزاب و سازمانهای متعلق به ایکور است. کنفرانس جهانی هر سه سال یک بار تشکیل می شود. در رأی گیری هر سازمان عضو حق یک رأی دارد.

کنفرانس جهانی با شرکت بیش از ۵۰ درصد از نماینده گان رسمیت می یابد. دعوت نامه به تک تک سازمانهای عضو حد اقل سه ماه قبل از تشکیل کنفرانس فرستاده می شود. اگر به علت شرایط به خصوصی و دلایل توجیه آمیزی بیش از ۵۰ درصد از شرکت کنندگان نتوانند حضور پیدا کنند، کنفرانس

با حد اقل تا ۵۰ درصد از شرکت کنندگان مشروعیت می یابد. به عنوان حداقل مطلق برای تشکیل کنفرانس، باید بیش از یک سوم از سازمانهای عضو نماینده گی داشته باشند. به علاوه، برای تشکیل کنفرانس حد اقل دو هیئت نماینده گی از هر قاره باید حضور داشته باشند.

در شروع کار کنفرانس جهانی دستور جلسه و روش پیش بُرد کار کنفرانس را اتخاذ می کند. این کنفرانس توسط هیئت منتخبی در کنفرانس اداره می شود. آماده کردن، برگزاری و نیاز مالی کنفرانس جهانی از طریق کمکهای چند جانبه صورت می گیرد. کنفرانس جهانی بر اساس حقوق و وظائف یک سان و مراعات قواعد و نرمی که در کنفرانس مشترکا اتخاذ شده انجام می پذیرد.

زبان اصلی کنفرانس انگلیسی است. در صورت امکان، کنفرانس ترجمه های بیشتری را سازمان دهی می کند.

کنفرانس جهانی، کمیته هم آهنگی انترناسیونال را برای هم آهنگ کردن کار ایکور در فاصله بین کنفرانسهای جهانی و یک مأمور رسیده گی انتخاب می کند.

در مورد رأی گیری اسناد پایه ای کنفرانس، تصمیمات بر اساس توافق عمومی صورت می گیرد. مسائل ایده نولوژیکی اصولی و موضوعات سیاسی اساسی به رأی گذاشته نمی شوند. مع الوصف، در مورد مسائل عملی ضروری مربوط به اسناد بنیادی و بعد از تبادل نظر و بحث کافی و با احترام به تفاوتهای ایده نولوژیکی-سیاسی یک دیگر، با تصمیم اکثریت اتخاذ می گردند. این تصمیم گیری با حد اقل ۸۰ درصد از رأی نمایندگان حاضر در کنفرانس صورت می گیرد. کلیه قطعنامه ها در مورد امور جاری توسط رأی اکثریت ساده صورت می پذیرد. تساوی در تعداد رأی ها مردود شناخته خواهد شد.

ب. کنفرانس قاره ای

در شروع کار مشترک، کنفرانس قاره ای ایکور باید در آفریقا، آمریکا، آسیا (به انضمام استرالیا/اقیانوسیه) و اروپا انجام پذیرفته باشد.

در انتخابات، هر سازمان عضو حق یک رأی دارد.

زبان کنفرانس بر طبق نماینده گان شرکت کننده در کنفرانس قاره ای انتخاب می شود. هر کنفرانس قاره ای، کمیته هم آهنگی قاره ای (CCC) و یک بازرس محاسباتی انتخاب می کند.

به غیر از اینها، قواعد کنفرانس جهانی در قاره ها معتبر خواهد بود.

پ. کنفرانس منطقه ای

با تعمیم فعالیت ایکور و تعداد سازمانهای عضو، یک بخش فرعی از قاره ها در مناطق مناسب باید تشکیل داده شود. توافق درباره تعداد بخشهای فرعی می بایست توسط بالاترین ارگان ایکور صورت گیرد.

ت. کمیته هم آهنگی بین المللی (ICC)

آی سی سی مرکز هم آهنگی ایکور در فاصله بین کنفرانسهای جهانی برای هم آهنگی فعالیتهای سازمانهای عضو آن می باشد و از ایکور نماینده گی می کند.

آی سی سی مرکب است از حد اقل ۷ و نه بیشتر از ۹ نفر عضو می شود که حقوق ووظائف یک سانی دارند. این اعضا، در کنفرانس جهانی پیش نهاد می شوند و توسط احزاب و سازمانهای مربوطه انتخاب می گردند. احزاب و سازمانهای مربوطه ای که اعضای منتخب آی سی سی به هرکدام از آنها متعلقند مسئولیت جمعی را برای پیش برد وظائف اعضا آی سی سی دارند.

نماینده علی البدل برای هر عضو امکان پذیر است. هر تشکل عضو هم چنین می تواند به دلیل خطیری عضو خود را از آی سی سی فراخواند و او را با فرد دیگری جای گزین سازد. مع الوصف، او می بایست متعلق به همان تشکل باشد، و به طریق کتبی توسط رهبری حزب یا سازمان مربوطه معرفی شده باشد.

هر قاره می بایست حد اقل یک نماینده در آی سی سی داشته باشد. هر یک از کنفرانسهای قاره ای، یک نماینده که باید توسط حزب یا سازمان او تأیید شده باشد، به آی سی سی معرفی کند. آنها یک علی البدلی که اونیز می بایست تأیید شده باشد تعیین می کنند.

آی سی سی طبق دستورات کنفرانس جهانی کار می کند و تصمیمات آن را به اجرا درمی آورد. آی سی سی نمی تواند هیچ گونه تصمیمی در مورد اصول بنیادی و مسائل اساسی سیاسی اتخاذ کند. اما، در ارتباط با هم آهنگ کردن کار مشترک اعضای ایکور، آی سی سی موظف است که بیانییه و پیش نهاداتی را برای کار عملی تشکلهای عضو صادر کند و در صورت لزوم، آنها را به تصمیم گیری از طریق روندمشورتی دعوت کند.

آی سی سی جلساتی به طور منظم می گذارد و حد اقل یک بار در سال به دور هم جمع می شوند. برداشتن صورت جلسات به طور رسمی در نظر گرفته خواهد شد. با شرکت حد اقل نیمی از اعضا، آی سی سی حد نصاب را برای برگزاری اجلاس اش داراست.

آی سی سی می تواند اعضای دیگری از ایکور را به جلسات خود دعوت کند. مع الوصف، آنها حق رأی در آی سی سی را ندارند.

آی سی سی گزارش فعالیتهای خود را به طور کتبی به کنفرانس جهانی ارائه می دهد. مسئول مالی به کنفرانس جهانی گزارش مالی خود را می دهد، هم چنین مأمور رسیدگی به محاسبات نیز گزارش خودش را می دهد.

آی سی سی از میان صفوف خود هم آهنگ کننده اصلی، نایب اصلی هم آهنگ کننده، و مسئول مالی را انتخاب می کند که با هم هیئت دبیران ایکور را تشکیل می دهند.

هم آهنگ کننده اصلی و نایب او، نمایندگان اصلی ایکور هستند و در محدوده ی تصمیمات کنفرانس جهانی ایکور کار می کنند.

ث. کمیته هم آهنگی قاره ای

(سی سی سی)

قواعد آی سی سی در کمیته هم آهنگی قاره ای مربوطه اجرا می گردند.

کنفرانسهای قاره ای مربوطه در مورد تعداد اعضا ی این کمیته تصمیم می گیرند.

سی سی سی از میان صفوف خود هم آهنگ کننده قاره ای، نایب هم آهنگ کننده قاره ای، و مسئول مالی که با هم هیئت دبیران سی سی را تشکیل می دهند، انتخاب می کند.

چنان چه هم آهنگ کننده قاره ای قادر به شرکت نباشد، نایب او به جلسه آی سی سی دعوت می شود.

ج. کمیته هم آهنگی منطقه ای (RCC)

قواعد آی سی سی در کمیته هم آهنگی منطقه ای مربوطه اجرا می گردند (آر سی سی). کنفرانسهای منطقه ای مربوطه خودشان در مورد تعداد اعضای این کمیته تصمیم می گیرند.

آر سی سی از میان صفوف خود هم آهنگ کننده منطقه ای، نایب هم آهنگ کننده منطقه ای، و مسئول مالی را که با هم هیئت دبیران آر سی سی را تشکیل می دهند، انتخاب می کنند.

در غیاب هم آهنگ کننده منطقه ای، نایب او به جلسه آی سی سی دعوت می شود.

۴. در مورد عضویت در ایکور

الف. تبصره های کلی

۱. عضویت در ایکور احزاب و سازمانهای مستقل و متکی به خود کشورهای مختلف جهان می باشند.

۲. پیش شرط برای عضویت در ایکور پذیرش اصول و تصمیمات پایه ای کنفرانس جهانی است.

۳. پذیرش اصول و تصمیمات اساسی کنفرانس جهانی واعتماد به نفس در به

تحقق رساندن شان توسط تشکلهای عضو. قبول عضویت در ایکور در اجلاس کنفرانس جهانی صورت می گیرد.

۴. پذیرش تشکلهای عضو به ایکور از طریق یک روند پذیرشی که توسط کنفرانس جهانی ایکور اتخاذ شده، توسط اکثریت قابل ملاحظه ی ۸۰ درصد رأی نماینده گان حاضر صورت می گیرد.

۵. عضویت در ایکور با حقوق برابر و وظائف تشکلهای عضو گره خورده است.

۶. توافق در هم آهنگی و هم کاری اعضای مستقل و متکی به خود، اصول سازمانی مشترک ایکور است.

۷. وظائف مشترک به بحث و تصمیم گیری در بدنه ایکور بر طبق گستره آنها (جهانی، قاره ای، منطقه ای) گزارده خواهد شد.

ب. شرایط عضویت

۱. اصول اساسی مشترک برای عضویت در ایکور خصوصیت انقلابی سازمان عضو می باشد.

۲. این اصول، شامل اختلاف ایده نولوژیک-سیاسی و بنیاد فکری تک تک سازمانهای عضو، تا زمانی که این اختلافات دارای هیچ گونه تضاد آشتی ناپذیری نسبت به

خصوصیت ایکور نداشته نباشند، نمی گردند.

۳. هدف استراتژیک مشترک سازمانهای عضو ایکور از بین بردن سیستم جهانی سرمایه داری امپریالیستی و تحقق بخشیدن به روابط جامعه سوسیالیستی است.

۴. هدف استراتژیک مشترک ایکور می تواند در کشورهای مربوطه و توسط تشکلهای عضو با استراتژی و تاکتیکهای مختلف که فقط می بایست توسط سازمانهای عضو در هر کشوری تصمیم گرفته شود، دنبال گردد.

۵. شرط پایه ای برای عضویت در ایکور به قرار زیر است:

* کار انقلابی واقعی در کشورهای مربوطه میان توده های استثمار شده و ستم دیده؛

* سیاست طبقاتی رادیکال و طرد سازش طبقاتی با انحصارات حاکم و دست نشانده گان شان؛

* قبول تغییر انقلابی در روابط اجتماعی و لزوم برقراری دیکتاتوری پرولتاریا به هر طریقی که امکان پذیر است؛

* خط فاصل روشن با رویزیونیسم، ترسکیسم و آنارشیزم، هم چنین هرگونه ضد کمونیسم نظیر حملات خصمانه و تبلیغات لکه دارکننده بورژوازی علیه به اصطلاح «استالینیزم» و دیکتاتوری پرولتاریا؛

* پذیرش و تحقق انترناسیونالیسم پرولتاری به عنوان الزام پیوند مشترک تئوری و پراتیک هم آهنگی و هم کاری بین

کارگران غیرمتشکل هیچ وکارگران متشکل همه چیزند!

▶ المللی در ساختمان حزب و مبارزه طبقاتی؛

پ. حقوق و وظایف تشکلهای عضو

۱. هر سازمان عضو حق دارد به:

* شرکت و ایفای نقش فعال در هم آهنگی و هم کاری بین المللی، قاره ای و منطقه ای؛

* شرکت در آکسیونها و کنفرانسها و سهمی شدن در فعالیتهای مشترک ایکور و ارائه ی پیشنهاداتی به آنها؛

* شرکت فعال در انتخابات ارگانهای مسئول و انتخاب شدن در این ارگانها؛

* شرکت در کنفرانسهای تصمیم گیرنده با داشتن حق رأی طبق توزیع نماینده گان؛

* کمک فوری به هر تشکل عضو ایکور هم کاری در هر شکل ویژه ای، گفت و گوی معقول، یا ابراز آماده گی برای کمک تا جایی

که این کمک به معنی دخالت در امور داخلی آن شکل عضو نباشد؛

* اجتناب از توافق پرسر مسائل بحث برانگیز و اتخاذ تصمیم مستقل در صورت

ضرور علیه تصمیمات مشترک پذیرفته شده در کشور خودی، با احترام به عقیده اکثریت

در ایکور؛

* هم چنین اتحاد با هر یک از تشکلهای موجود در خارج ایکور و/یا شرکت در

اتحادیه های دیگر تا زمانی که صریحاً ضد ایکور نیستند؛

* شرکت در انتشارات مشترک طبق قواعد مور توافق؛

۲. هر تشکل عضو وظیفه دارد:

* از وحدت ایده نولوژیک- سیاسی تدریجی ایکور در تمام مسائل ضروری بر اساس

پلاتفرم مشترک و از ابتکارات در آن موارد فعالانه پشتیبانی کند،

* هم بسته گی استوار و حمایت عملی متقابل طبق امکانات موجود را به کاربندد،

* فرهنگ پرولتاری مباحثه را در میان تشکلهای عضو عملی سازد،

* احترام متقابل، حفظ استقلال، عدم دخالت در امور داخلی دیگر تشکلهای عضو و رعایت

تساوی حقوق یک دیگر، وفادارانه توافقات جمعی را رعایت کند،

* در امور مالی متکی به خود ایکور طبق امکانات اش شرکت کند.

ت. روش پذیرش و اخراج

۱. پذیرش در ایکور معمولاً با توافق جمعی انجام می گیرد.

۲. مخالفت با پذیرش باید براساس اصول ایکور باشد و نه مثلاً بنابر اختلاف نظر دو

جانبه ای که تأثیری در وظائف ایکور ندارد.

۳. برای پذیرش، حزب یا سازمان اقدام کننده

باید توافق خود را با اصول ایکور اعلام کند و به صورت کتبی خود را به ایکور معرفی نماید.

۴. پذیرش از طریق توافق جمعی کنفرانس منطقه ای مسئول، یا اگر هنوز چنین

کنفرانس منطقه ای موجود نیست، باید از طریق کنفرانس قاره ای صورت بگیرد. با

این هدف، کمیته هم آهنگی کننده مسئول یک جلسه مشورتی را با تشکلهای عضو آن

منطقه یا قاره سازمان می دهد. اگر از این طریق به هیچ توافقی جمعی نمی توان رسید،

کنفرانس منطقه ای بعدی، یا کنفرانس قاره ای به ترتیب، با ۸۰ درصد رای اکثریت می

تواند تصمیم بگیرد.

۵. کناره گیری از ایکور باید از طریق نوشته کتبی و معتبر صورت پذیرد.

۶. اخراج یک تشکل عضو در اثر درخواست یک یا تعدادی از تشکلهای عضو اجرا می

گردد. این درخواست باید با دلیل و مدرک کتبی ارائه شود. توافق ۸۰ درصد تشکلهای

عضو و واجد شرایط برای اخراج لازم است.

۵. مالی

۱. ایکور از نظر مالی مستقل است. مخارج کارهایش را خودش به عهده می گیرد. با

داشتن اعتماد به توده ها مشکل منابع مالی برای فعالیتش فراهم می شود.

۲. استقلال مالی به همان طریق در رابطه بین احزاب و سازمانهای متعلق به ایکور وجود دارد.

۳. هر تشکل عضو خود را متعهد می داند که کمک مالی به ایکور را به شکل سازمانی و کار طبق امکاناتش بکند. این شامل کمک

متقابل حمایتی می باشد.

۴. هر تشکل عضو سالانه کمک مالی به ایکور را بر اساس مبلغ تعیین شده توسط خود ش می رساند.

۵. هر تشکل عضو خود را موظف می داند با به وجود آوردن ابتکار عمل از نظر مالی

ایکور را تقویت کند. بخشی از این کمکها به صورت کمک و فعالیتهای کمکی، کمک

غیر نقدی، سود از فروش مطبوعات انقلابی و فرصت های مشابه می تواند صورت گیرد.

۶. منابع مالی ایکور توسط کمیته هم آهنگ کننده مربوطه اداره می شود. برای

این منظور، کمیته هم آهنگ کننده قاره ای یا منطقه ای و کمیته هم آهنگ کننده

انترناسیونالی یک مسئول مالی را از میان خود انتخاب می کنند. کنفرانسهای منطقه ای

یا قاره ای و یا انترناسیونالی ممیز حسابداری را انتخاب می کنند.

تصمیمات... بقیه از صفحه آخر

که به همین طریق مسئولیت تاریخی قاره ای و منطقه ای را تضمین نمایند.

پرچم و نشان ایکور

ایکور پرچم مشترکی (از پارچه قرمز) را با حروف «ایکور» بر روی آن درست خواهد کرد.

ایکور نشانی درست خواهد کرد. کمیته هم آهنگی بین المللی (ICC) مسئول طرح این

نشان می باشد.

روزهای مبارزاتی مشترک

اعضای ایکور خود را موظف می دانند که طبقه کارگر و توده های مردم سراسر جهان

را مطلع سازند که آگاهانه و مشترکاً در چهار روز آکسیون بین المللی زیر شرکت کنند.

۱- اول ماه می، روز مبارزه جهانی طبقه کارگر در بیش از ۱۰۰ سال اخیر بوده است.

این روز درکنگره مؤسس انترناسیونال دوم سوسیالیستی در سال ۱۸۸۹ که در پاریس

تشکیل شد به تصویب رسید. این روز به مناسبت سرکوب خونین مبارزه کارگران

شهر شیکاگو برای ۸ ساعت کار در اول ماه می ۱۸۸۶، انتخاب شد.

۲- ۸ مارس به عنوان روز جهانی مبارزه برای آزادی زنان. انتخاب این روز برمی

گردد به تصمیم کنفرانس جهانی زنان سوسیالیست در سال ۱۹۱۰ در کپنهاگ.

۳- در هر کشوری، طبق سنن ملی، هشتم یا نهم می، ششم آگوست یا اول سپتامبر

باید روز جهانی مبارزه علیه فاشیسم و جنگ باشد. هشتم می ۱۹۴۵ روزی بود

که فاشیسم هیتلری شکست خورد؛ در روز ششم آگوست ۱۹۴۵ اولین بمب اتمی به شهر

هیروشیما انداخته شد، و اول سپتامبر ۱۹۳۹ روز شروع جنگ جهانی دوم بود.

۴- در شروع ماه دسامبر یک روز جهانی مبارزه برای حفظ محیط زیست می با یست

تعیین شود. روز جهانی مبارزه علیه فاجعه زیست محیطی از سال ۲۰۰۵ به این طرف

تعیین شده بود. در دسامبر ۲۰۰۹، به مناسبت برگزاری کنفرانس محیط زیست در

کپنهاگ، در بیش از ۱۰۰ کشور بر ضد تخریب محیط زیست دست به اعتراض توده

ای زده شد. روز جهانی مبارزه برای حفظ محیط زیست ایجاد یک جبهه بین المللی

مقاومت فعال برای نجات محیط زیست را ایجاد می کند.

ایجاد مبادله فرهنگی و ادبیاتی بین المللی

کمیته هم آهنگ کننده بین المللی (آی سی سی) ایکور موظف شده که قدمهای مشخصی

را برای سازماندهی مبادله فرهنگی و

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

در ایران، طبقات حاکم سازمانهای کارگری و فعالین کارگری را سرکوب می کنند. محمود صالحی، یک کارگر فعال خیلی شناخته شده، با پنج فعال کارگری دیگر در روز اول ماه می ۲۰۰۶ دستگیر شدند. از سال ۱۹۹۷ تا به حال او هفت سال است که در زندان به سر برد. شرایط زندان او را مریض کرده است مخصوصاً کبد او صدمه دیده است.

به طریق مشابهی، اعضای «اتحادیه نی شکر هفت تپه» در سال گذشته دستگیر شدند. علی نجاتی با چهار نفر دیگر از فعالین کارگری در یک سال اخیر در زندان به سر برده اند. رضا شهابی، منصور اسانلو و ابراهیم مددی اعضای «سندیکای شرکت واحد» زندانی شده اند.

رژیم با اعضای «کمیته هم آهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگران» به شدت مقابله می کند. هر چند وقت یکبار، آنها از طرف «اطلاعات» فراخوانده می شوند و به آنها توصیه می شود که از سندیکا استعفاء دهند.

کنفرانس موسس ایکور، در پشتیبانی و دفاع از جنبشهای کارگری ایران، شدیداً طبقه حاکم ایران را محکوم می کند و می خواهند که به شکنجه و دستگیری فعالین کارگری خاتمه داده شود.

هم بسته گی با کارگران پوشاک بنگلادش

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

کنفرانس ایکور عمیقاً هم بسته گی خود را نسبت به مبارزه ستیز جویانه کارگران پوشاک در بنگلادش ابراز می دارد. در آنجا بیش از ۳ میلیون کارگرند که از تاریخ ۶ مرداد ۱۳۸۹ تا ۱۱ مرداد ۱۳۸۹ در اعتصاب بسر بردند. این کنفرانس هم چنین خواستار آزادی بی درنگ کارگران، اعضای اتحادیه و فعالین سیاسی ای که توسط دولت به خاطر مبارزه حق طلبانه آنها دستگیر شدند، می باشد.

این کنفرانس عمیقاً نگران ۳۰ هزار کارگری که توسط پلیس بنگلادش با اتهامات دروغ متهم شدند و ۱۰ هزار کارگری که از کار اخراج شدند، می باشد.

این اعتصاب و مبارزه بر علیه شرایط ظالمانه و غیر انسانی در بنگلادش و برای شرایط مناسب کاری، عدم تبعیض، تساوی بین زنان و مردان، حد اقل دستمزد، پاداش، تعطیلات، مرخصی مادران باردار و احقاق حقوق دیگر طبق میثاق آی ال او و قانون بنگلادش بود.

کنفرانس ایکور از تمام سازمانهای انقلابی، اتحادیه های صنفی و جنبش زنان در سراسر

قطعنامه های همبستگی... بقیه از صفحه آخر
 صورت پذیرد. و این اتحادیه موفق شد که بازرسان وزارت کار در منطقه لوگانسک را وادار سازد که از مدیریت کراساندونوگول بخواهند که سریعاً تخلف درمورد مزد معدن چیان را که غیر قانونی است متوقف سازد. صاحب کاران متخلف نه تنها نتوانستند پاسخگوی خواستهای دادگاه باشند، حتی تعدادی از فعالین اتحادیه ان پی جی را نیز از کار برکنار کردند. و این اولین بار هم نیست که از اتحادیه انتقام می گیرند. اتحادیه ان پی جی این عمل مدیریت را «نه تنها به عنوان جنایت به شکل تخطی بیش از اندازه از قانون کار، هم چنین به عنوان عملی انتقام جویانه علیه اتحادیه و کل جنبش کارگری، به منظور کوشش برای تبدیل کارگران به بردگان خاموش» دانست و علیه اخراج سازیهها به دادگاه مراجعه کرد. در نتیجه اکثریت فعالین اتحادیه علی رغم مقاومت سخت دادگاه و مدیریت، از نو به کار گمارده شدند. آنها مبارزه را بر علیه مدیریت و کارفرمایان «کراساندونوگول» ادامه می دهند. به هر حال، رهبر ان دی جی، دیمیتری کالیوتونسو هنوز اخراج است.

لازم به کمک است تا رهبر مبارز اتحادیه صنفی از نو به سرکارش برگردد! هم بسته گی و پشتیبانی از جانب سپاه جنبش طبقه کارگر تمام کشورها لازم است.

شورای هم آهنگ کننده جنبش طبقه کارگر اوکراین (ک اس آر دی) از مردم می خواهد که نامه های اعتراضی را به آدرس های زیر در اوکراین بفرستند:

President: ul. Bankovaya, 11, Kiev, 01220,

email: press@apu.gov.ua

Cabinet of Ministers: ul. Grushevskogo, 2/12, Kiev, 01008,

email: portal@kmu.gov.ua

Chief public prosecutor: ul. Reznitskaya, 15/13, Kiev, 01601

Supreme Court: ul. Pilipa Orlika, 4a, Kiev, 01024,

email: web_editor@sourt.gov.ua

Government of the Lugansk Region: pl. Geroyev WOW, 3, Lugansk, 91016,

email: gubernator@loga.gov.ua

همچنین به سفارت کشور اوکراین در کشور خودتان.

خواهشمندیم یک کپی از این نامه را به آدرس شورای هماهنگ کننده جنبش طبقه کارگر اوکراین (ن اس آر دی):

ksrd@pisem.net بفرستید.

پشتیبانی از مبارزات کارگران ایران

ادبیاتی بین المللی برداشته و در این جهت کلیه ابتکارات را به کار ببندد.

اطلاعات درمورد انتشارات اعضای ایکور و ترجمه آنها به انضمام جزئیات قیمتها و منابع به کار گرفته شده به شکل کاتالوگ تهیه می گردد و در تارنما نیز منتشر خواهد شد. به علاوه، فعالیتهای فرهنگی و مبادلات فرهنگی باید ارتقاء یابند نظیر:

گروه های موسیقی و اجرای تئاتر، رویدادها و تورها، فیلم ها، موسیقی و متن شان در رسانه ها، هنر ها و صنایع.

استفاده از فرمول بندیهای پذیرفته شده در تمام اسناد بنیادی ایکور

فرمول بندیهای اتخاذ شده قبلی درمورد موضوعات یک سان، مثل اصول سازمانی یا ارزیابی مربوط به کلاسیکها (مارکسیستی)، باید به طور یک سان در کلیه اسناد بنیادی بعد از مورد قبول قرار گرفتن استفاده شوند.

استفاده از اصطلاح «بشریت»

در کلیه اسناد به زبان انگلیسی اصطلاح «بشریت» به کار می رود.

درمورد استفاده از لغاتی که در آن مذکر و مؤنث آورده می شود

در ترجمه پیشنهادت به انگلیسی و آلمانی، بیشتر لغات به کار گرفته شده درمورد اشخاص مثل هماهنگ کننده کل، نماینده و غیره از شکل مذکر استفاده می گردد. با هدف پشتیبانی از خواسته و دستاورد کلی زنان کارگر و زحمت کش، این لغات تغییر خواهند کرد و به جای آنها از هر دو کلمه مذکر و مؤنث استفاده خواهد شد به عنوان مثال:

his/her, der/die. Vertreter/in, etc.

این به صورت مناسبی در هر زبانی آورده خواهد شد.

ابتکار کنفرانس قاره ای برای برپا کردن کنفرانسی در مورد «مهاجرت و مسئولیت جوانان آفریقائی در برابر این بحران»

کنفرانس موسس ایکور از ابتکار تشکیل کنفرانس قاره ای آفریقا که باید درمورد «مهاجرت و مسئولیت جوانان آفریقائی درمقابل این بحران» تشکیل دهد، پشتیبانی می کند.

ابتکار کنفرانس قاره ای آسیا برای برپا کردن کنفرانسی درمورد «مشکلات مواجهه شده در جبهه کشاورزی»

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

کنفرانی موسس ایکور از ابتکار تشکیل کنفرانس قاره ای آسیا درمورد «مشکلات مواجهه شده در جبهه کشاورزی» پشتیبانی می کند.

سخنرانی پایان ... بقیه از صفحه آخر

قاطع انجام پذیرفت.

تا آنجائی که به روند ایده نولوژیکی درون ایکور مربوط می شود، ترکیب این همایش، بیان گر آن بود، ترکیب منطقه ای ایکور نیز به هم چنین. ولی طبیعتاً این قابل درک نبود. مشکلات بسیاری پیش آمدند. این مشکلات مانع از شرکت رفقای بیشتری در این کنفرانس بنیادی شدند. این از ما می طلبد که بعد از کنفرانس همه را مطلع سازیم که باید در این رابطه مشکلات بیشتری را تحمل کنیم تا آن رفقا در پروسه ی ایکور در آینده بر اساس حق مساوی سهیم شوند.

روی هم رفته بحث با روحیه هم بسته گی بسیار زیادی صورت گرفت. این بحثها واقعی بودند و پیوسته متمایل بودند به پیدا کردن راه حل، حتی اگر این جا و آن جا اختلافاتی به چشم می خورد. احساس شرکت کننده گان این بود که همه گی در این جا خواهان شکل گیری ایکور هستند. هم چنین این روحیه را من به خصوص ارتباط می دهم به آنهایی که از رأی دادن امتناع کردند تا موضوعات را با رهبری یا حزب خود در میان بگذارند. آنها در تدارک کنفرانسها و یا در تدارک بحثها شرکت کردند. برای دستیابی به ایکور و تحقق آن، آنها به طرق مختلفی کمک کردند که این کنفرانس عملی گردد. من بسیار مسرور می شوم اگر احزاب و سازمانهای این رفقا بر اساس ارزیابی از این مجمع، تصمیم بگیرند که تمام وکمال در ایکور دوباره شرکت کنند و کمک های خود را به این فعالیت انترناسیونالیستی مشترک برسانند.

طبیعتاً، در این مجمع مسائلی اتفاق افتادند که ما باید برای دیدارهای آینده خود را آماده تر سازیم. شاید لازم باشد که ما یک یا تعدادی از قواعد موجود در روشهای مان را دقیقتر اصلاح و تنظیم کنیم. این برای ما حائز اهمیت است که ارزیابی کاملی در این مورد داشته باشیم. این اولین باری بود که ما در چنین ترکیبی و با چنین تجارب متفاوتی یک دیگر را ملاقات کردیم، و با چنان اختلاف ایده نولوژیکی - سیاسی یک دیگر را پذیرفتیم و با چنان سبک کار حاکم در احزاب به گرد هم آمدیم. این دست آورد عظیمی است، هر کسی متوجه می شود که در هر مسئله ای خود با تجارب متفاوت پراتیکی و سازمانی مواجه است. بنابراین، این ضرورت داشت که تجارب متفاوت ما محترم شمرده شود ولی طبیعتاً، می بایست کوشش کنیم تا به راه حل مورد توافق برسیم، تصمیماتی را

آمریکا را برای برگزاری انتخابات هایتی در نوامبر محکوم می کند. کشوری که توسط نیروهای سازمان ملل و تحت رهبری نیروهای آمریکائی اشغال شده است.

امسال مردم هایتی به خاطر عواقب بعد از زلزله شدید خانمانسوز، از استعمار وحشیانه توسط قدرتهای بزرگ رنج برده اند. ما گسیل نیروهای دولت دومینیک به سرزمین هایتی که به قصد تحریک و برخورد شدید مابین مردم دوکشور است را محکوم می کنیم. از این طریق امپریالیستها سعی می کنند خود را در مقابل چشمهای مردم هایتی و جهان بی گناه جلوه دهند.

هم بسته گی با مقاومت جوانان

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

ایکور هم بسته گی خود را با مبارزات جوانان ابراز می دارد و به مقاومت و اعتصاب جوانان در کشورهای مختلف بر اساس اتحاد و پیمانشان با طبقه کارگر، مردم ستم دیده و هم چنین دیگر اقشار ستم دیده مردم که در اشکال مختلفی مثل تحریم آموزش، تدریس، اشغال دانش گاه و دبیرستان صورت می گیرند، تیریک می گوید. ایکور هم چنین مبارزه این جوانان علیه فرو پاشاندن سیستم آموزشی، برای احقاق حقوق اساسی اشان مثل داشتن حق تحصیل، استفاده از زبان مادری، و برای احقاق حق آموزش علمی آزاد و مستقل (به عنوان مثال، رایگان مثل آرژانتین و شمال کردستان)، خوش آمد می گوید.

هم بسته گی با مبارزات توده ای علیه

مسئولان کودتاهای فاشیستی نظامی

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

ایکور هم بسته گی خود را با جنبشهایی که علیه مسئولان کودتاهای فاشیستی نظامی برخاسته اند ابراز داشته و به آنها خوش آمد می گوید. این جنبشها برای مجارات و گوشمالی مجرمان در کشورهای مثل ترکیه، شیلی، اندونزی و آرژانتین به حرکت درآمده اند.

کنفرانس در مورد جنگها، جنبشهای ملی

و ناپدید شدن آنها که از نهم تا دوازدهم

دسامبر در لندن برگزار می شود،

پشتیبانی می کند.

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

ایکور ششمین کنفرانس جهانی علیه ناپدید شدن آنها را که تحت عنوان «جنگها، جنبشهای ملی و ناپدید شدن آنها» از نهم تا دوازدهم دسامبر در لندن برگزار می گردد، پشتیبانی می کند.

جهان می خواهد که از مبارزه حق طلبانه کارگران و زنان کارگر در صنایع پوشاک و از مبارزه دموکراتیک مردم بنگلادش پشتیبانی کنند.

«هم بسته گی با اعتراضات علیه

«اشتوتگارت ۲۱»

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

کنفرانس ایکور هم بسته گی خود را با مقاومت مردم اشتوتگارت علیه پروژه «اشتوتگارت ۲۱» که از نظر سیاست حمل و نقل، وضعیت اجتماعی و محیط زیست، مطلقاً بی معنا است اعلان می دارد.

ما گرداننده گان حاکم را به خصوص در به کاربرد روشهای مختلف - چه دستکاری شده، یا حيله، یا بی رحمی، یا استفاده از نیروی جنگ طلب پلیس - برای درهم شکستن اعتراض مردم که در حال گسترش به سراسر کشور است محکوم می کنیم.

اجرای این پروژه کوچک ترین توافقی با منافع مردم ندارد. در صورتی که پیاده کردن این پروژه فقط منافع صنایع و انحصارات مالی که از آن سودمی برند و در خدمت منافع انحصارات سرمایه در درون اتحادیه اروپا قرار دارند را تامین می کند.

بنابراین، ما هم بسته گی بین المللی خود را با مقاومت برحق مردم اشتوتگارت اعلام می کنیم («ما مردم هستیم!»)، مردمی که بیشترین امکان پشتیبانی را به ما را فراهم می کنند.

همبستگی با روم ها

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

ایکور هرگونه رفتار نژاد پرستی در اتحادیه اروپا و یا توسط سران اتحادیه اروپا را محکوم میکند.

از همه بیشتر، کوشش رئیس جمهور فرانسه، سرکوزی برای منحرف کردن توجه عموم از تأثیرات بحران اقتصادی در فرانسه و مبارزه میلیونها تن از مردم زحمت کش این کشور علیه فروپاشی جامعه خصوصاً، علیه طرح روبه بدتر کردن سیستم مزایای بازنشسته گی، بانثانه رفتن روی روم ها کاملاً مطرود است.

درواقع در دوران فاشیسم هیتلری روم ها گروه درجه دومی از مردم علاوه بر کلیمیا بودند که قربانی سیاستهای دیوانه وار نژادپرستی شدند. با این انسانها امروز نیز با همان معیارها رفتار می شود و این شرایط در سرزمین مادری حقوق بشری تند ترین اعتراض و هم بسته گی بین المللی با روم ها را می طلبند.

همبستگی با مردم هایتی

- قطعنامه کنفرانس موسس ایکور -

ایکور شرایط تحمیل شده توسط امپریالیسم

اتخاذ کنیم که بتوانیم مشترکاً در عمل پیاده کنیم. من اعتقاد راسخ دارم که در کنفرانس جهانی آینده حتی تعداد بیشتری از تشکلهای شرکت خواهند کرد و از این فرصت برای ارائه پیشنهادهای درمورد این اسناد استفاده خواهند کرد. ما تجارب بسیاری را کسب کرده ایم و این به ما کمک خواهد کرد تا در آینده نشست بهتری داشته باشیم.

طبیعتاً، درخارج از ایکور تشکلهائی هم موجودند و مراقب اند که بدانند ما در این جا تا به حال چه کار کردیم. این برای ما مهم خواهد بود که این تشکلهای را از راه درستی که تا به حال در آن قدم نهاده ایم، مطلع و متقاعد سازیم. ما باید به آنها اجازه دهیم که تا حد امکانشان در فعالیتهای مشترک فعال باشند. اگر چه آنها هنوز به عنوان عضو به ایکور نپیوسته اند، همان طور که پیام تبریک حزب کمونیست انقلابی اروگوئه پیشنهاد کرده است. ما باید چنین پیشنهادهائی را بپذیریم و فعالانه راه و روش ایکور را در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و کارگری، برای ترویج بیشتر پروسه وحدت و یگانه گی براساس مواضع انقلابی در پراتیک، عمومیت بخشیم.

ما فقط یک سازمان مشترک نیستیم، بلکه باید حامل اصلی هم کاریهای عملی با انقلابیون جهان باشیم. بعد از ایجاد آئی سی سی منتخب جدید، ایکور باید مرحله جدید گسترش اش را آغاز کند. به شرکت کننده گانی که تا به حال در پروسه تدارک برای پایه گذاری ایکور نتوانستند در کنفرانس بنیادی حاضر شوند، فرصت داده خواهد شد تا عضویت خود را بر پایه اسناد تصریح کنند. ما باید اعضای جدیدی را به ایکور اضافه کنیم. بنا براین، برای پروژه ایکور ما کار تبلیغاتی انجام خواهیم داد و با فعالیتهای روزمره مان این نظر را پیاده می کنیم.

ما در مورد روزهای مشترک مبارزه مان، درمورد پشتیبانی از کنفرانس جهانی زنان و غیره تصمیم گرفتیم. من معتقدم که تمام این قدمهای عملی اول هم چنین آزمایشی خواهد بود که چه گونه در تحقق بخشیدن به تصمیمات مان درمورد ایکور در عمل موفق می شویم.

ما شاید در انجام این کار دچار یک یا چند اشتباه بشویم، ما تضاد هم خواهیم داشت. ولی در این کنفرانس ما ثابت کردیم که با فرهنگ پرولتاری بحث، قواعد مورد توافق همه و اراده مشترک، ما قادر خواهیم بود چنین مسائلی را حل و فصل کنیم.

سه سالی است که من به عنوان یک شخص

درگیر این پروسه بودم و من به شما اطمینان می دهم که پایه گذاری این کنفرانس قدم عظیمی است از اولین مذاکرات تا چه گونه ما با هم توانستیم در این جا کار کنیم. این به خودی خود مشهود نیست. تشکیل هر جلسه قدمی به جلو بود، در هر مرحله نکات مشترک تازه ای موجود بود، اما تضاد های جدیدی نیز بود. بزرگترین مورد توافق جمعی حقیقتاً تأسیس کنفرانس بود، و من اعتقاد راسخ دارم که در این جهت تحکیم بیشتری صورت خواهد گرفت.

من شخصاً مایلم که این ملاحظه را اضافه کنم: من در میان تقریباً تمام رفقا احساس راحتی داشتم، تعدادی از این رفقا را تا به حال نمی شناختم. ما مبارزه کرده ایم، اما با هم متحد هم شده ایم. بهترین دوستان با هم مشاجره کرده اند. این حائز اهمیت است که بدانیم این مشاجرات به دوستی ما تحکیم می بخشد و ما با هم نزاع نمی کنیم که نتوانیم به چشم یک دیگر نگاه کنیم. من باید صادقانه بگویم که این هم بسته گی رفقا مرا خیلی تحت تأثیر قرار داده است و به من امید بسیار می دهد. از این جا انگیزه های تازه ای برای همه ما پیدا شده است، برای تمرین یک مرحله تازه ای از انترناسیونالیسم پرولتاری، مرحله ای که ما تشکل مشترک خودداریم. از این مرحله قدرت تازه ای نیز برمی خیزد، و ما به طور حتم باید این شرایط را بشناسیم و دوستان بیشتری کسب کنیم.

در پایان این اجلاس من می خواهم از همه گی شما تشکر کنم، اول از همه از گروه تدارکاتی بین المللی که این تجمع را از نظر ایده نولوژیکی، سیاسی، سازمانی و عملی به طرز بسیار قابل ملاحظه ای فراهم کرد. این شامل رفقای سازمان انقلابی کنگو، حزب کمونیست (م-ل) هندوستان، حزب کمونیست م-ل ترکیه/کردستان شمالی، اس ک ام سی جمهوری چک، حزب مارکسیست - لنینیست پرو و حزب مارکسیست - لنینیست آلمان می گردد. با قدر شناسی بسیار از گروه تدارکاتی!

من می خواهم تشکر کنم از کار برجسته ای که تیمهای سازمانی مختلف چند ملیتی انجام داده اند. در پایان آنها در عمل به ما نشان دادند که امکان دارد کار مثبت در این جا صورت بگیرد، که ما به خوبی تغذیه شدیم، که انتظامات تضمین شده بود و اینکه تمام کارها به خوبی انجام گرفت.

من می خواهم از کمیته هدایت کننده اجلاس تشکر کنم که در ترکیبی از او آر سی کنگو، ام ال ک پی ترکیه، سی پی آی/ام ال

هندوستان، بی پی (ان ک - تی) کردستان شمالی/ترکیه، پی سی ام ال ام بولیوی، و ام ال پی دی از آلمان که طبیعتاً در گذشته هم کاری نداشته اند، ولی در یک کار متمرکز در هر فاصله اجلاس با یک دیگر نشست داشته و سختی را پذیرفت تا قواعد عمومی ما در مورد رویه، برنامه و طرح های اجلاس تحقق بخشیده شود. این کار همیشه آسان نبود. من بسیار لذت بردم. این اتمسفری با شکوه توأم با هم کاری بود، تمام این کارها کنفرانس را موفقیت آمیز به سوی هدفی که ما در نظر داشتیم سوق داد. تشکر فراوانی به رفقای کمیته برگزارگری!

و تشکر فراوانی به رفقای نماینده برای کمکهای بی دریغ شان و ایجاد اتمسفر خوب. آنها از فاصله های دور و نزدیک آمده اند، وقتشان را صرف کردند، از مخارج آن و یا سختی های آن واهمه ای نداشتند و خود را آماده کرده بودند که در این جا کمک کنند. نماینده گانی که در این جا شرکت کردند طبیعتاً، فرستاده اصلی سازمانها هستند. شما باید روحیه ایکور را بدون سازمان خود ببرید، شما باید نماینده چیزی باشید که در این جا پا به عرصه وجود گذاشت و مورد تصدیق همه گی قرار گرفت.

در پایان من مخصوصاً می خواهم به دبیران و مترجمینی که اول از همه ارتباط ما را علی رغم زبانهای مادری بسیاری امکان پذیر ساختند تبریک بگویم.

رفقای عزیز، مایلم که این مجمع را با شعاهای زیر به پایان برسانم:

کارگران تمام کشورها متحد شوید!

کارگران تمام کشورها و مردم ستم دیده متحد شوید!

زنده باد هم بسته گی بین المللی!

زنده با ایکور - پیش به سوی سوسیالیسم!

از سایت زبان های خارجی
حزب رنجبران ایران
دیدن کنید!

http://www.ranjbaran.org/01_english

تصمیمات کنفرانس موسس ایکور

وظایف عملی ICOR

ICOR از پروژه های انترناسیونالیستی برای هماهنگ کردن جنبش طبقه کارگر پشتیبانی می کند. این پشتیبانی شامل شورای انترناسیونال کارگران اتومبیل سازی در سال ۲۰۱۲ و کنفرانس انترناسیونال معدن چیان در سال ۲۰۱۲ (با احتمال قریب به یقین) می شود. ایکور از تدارک فعال و برگزاری کنفرانس جهانی اکثریت زنان مستقل از چهارم تا هشتم مارس ۲۰۱۱ در ونزوئلا پشتیبانی می کند. ایکور هم کاری و توافقات دو جانبه و

چندجانبه برای پشتیبانی متقابل در حزب سازی مارکسیستی-لنینیستی را تبلیغ و ترویج می کند. **تارنمای ایکور** ایکور تارنمائی را در خدمت اهداف زیر راه می اندازد: * ارائه ی علنی ایکور به عنوان شکل سازمانی انترناسیونالی، تصمیماتش، پروژه های مشترکش و موضع گیریهای سیاسی اش. * جلب عضویت سازمانهای جدید با دادن اطلاعات در مورد فعالیتها و توسعه ایکور. * رساندن اطلاعات متقابل و معاوضه زنده

بین اعضای ایکور. * داشتن امکان ارتباط گیری برای احزاب و سازمانها، سازمانهای انترناسیونالیستی و جمعیتها و افراد با ایکور. این تارنما منحصراً نوشته هائی را که در توافق با مواضع ایکور باشد، منتشر می نماید. هر حزب یا سازمانی می تواند مقاله یا اطلاعاتی را که خود انتخاب می کند یک بار در ماه در این تارنما درج نماید. مسئولیت سیاسی، سازمانی و قانونی تارنما مربوط به ایکور می باشد. به کمیته های هم آهنگی قاره ای و منطقه ای توصیه می شود

قطعه نامه های هم بسته گی

هم بسته گی با جنبش کارگری اوکراین

- قطعه نامه کنفرانس موسس ایکور -

بعد از انتخابات ریاست جمهوری چهره ها و اسمهای دیگری در اوکراین ظاهر شدند. اما، قدرت دولتی «جدید» حملات خود را بر ضد کارگران مبارز اتحادیه ها به همان طریق «سابق» ادامه می دهد. بدین معنی که، مدیریت شرکت سهامی «کراسنادونوگول»، (مجموعی مرکب از تعدادی معادن در منطقه لوگانسک که متعلق به میلیاردری به نام

رینات اخمتوو است، کسی که اخیراً نوچه اش پرزیدنت شده) تصمیم به انتقام از مبارزین و درحقیقت از اتحادیه کارگران مستقل گرفت - اتحادیه مستقل معدن چیان (ان پی جی) معدن باراکو، «نا آرام». از نظر مدیر، نی ای که پشت شتر را شکست، درواقع، ان پی جی بود که بر علیه شرایط کاری کارگران معدن ایستادگی کرد. یک «سیستم کامل مزد» در شروع سال ۲۰۱۰ با بدترین شرایط کاری ویژه برای مجتمعهای «کراسنادونوگول» و «پاولوگرادوگول» توسط اخمتوو درست

شده بود. جدا از آن، پرداخت مردها به طور فردی انجام می گرفت، و حالا این به مقدار بسیار زیادی بستگی دارد به رابطه افراد با کارفرمایانشان. ان پی جی مصممانه علیه این تغییرات ایستادگی کرد و این اعمال را به عنوان تبدیل کارگران به دهقانان و به حالت برده گی معرفی نمود. سیستم جدید نه به نیاز ملی و نه بین المللی، نه به استاندار ونه به هیچ یک از نرمهای تشکیلات کار منطبق می باشد. اتحادیه مستقل خواستار آن است که پرداخت مزد طبق توافقات و قوانین صنایع اوکراین

سخنرانی پایانی کمیته هیئت اجرایی

بیان شده توسط استفن انگل

بشناسیم. ما از تجارب و مشکلات رفقای تشکلهای شرکت کننده به مقدار قابل ملاحظه ای آگاهی کسب کردیم. از این رو، ما اکنون اعضای مشترکی در یک تشکل هستیم. اگرچه این فقط خصوصیت هم آهنگی دارد، این مشگلی است که متعلق به همه گی ما است، به خاطر این که ما همه گی این مسئولیت را پذیرفته ایم. لزوم ایجاد ایکور توسط تصمیم اکثریت

رفقای عزیز، بیش از ۳۰ نماینده از مبتکرین پایه گذاری ایکور از راه دورگردم آمدند. در بحثها و گزارشات شان از مبارزه و وضعیت کشورشان، آنها بار دیگر به طور مؤثری بر واقعیت لزوم پایه گذاری این سازمان جهانی برای هم کاری عملی احزاب و سازمانهای انقلابی تأکید کردند. ما به این جا آمده ایم که یک دیگر را خوب

با نشانیهای زیر با ما تماس بگیرید و نشریات حزب را بخواهید :

آدرس پستی حزب رنجبران ایران:

Ranjbar
P.O.Box 5910
Washington DC
20016
U.S.A

درس پست الکترونیکی نشریه رنجبر :

ranjbar@ranjbaran.org
آدرس پست الکترونیکی حزب رنجبران ایران :
ranjbaran@ranjbaran.org
آدرس غرفه حزب در اینترنت:
www.ranjbaran.org